

- * குடாநாட்டில் அரசாங்கத்தின் கதாநாயக வேடம்
- * கரும்புலிகள்: தேசத்தின் புயல்கள்! சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு புலிகள் இயக்கம் எதிரா?
- * விசைவில் உணர்வாய் பகையே உன் வெற்றியெல்லாம் வெறும் கனவே!
- * வஞ்சிக்கப்பட்ட தமிழர்: வாக்குறுதிகளும் சூழ்ச்சிகளும்!
- * தனியார்மயமாக்கல்: தடுமாறும் அரசாங்கம் பண்டா குடும்பம் போல உலகில் வேறு உண்டோ?

விடுதலைப்புலிகள்

குரல்: 69 - 16-30 ஆனி 1996 - அன்பளிப்பு: 5/

தமிழர் தாயகக் கோட்பாட்டைச் சிதைக்க

தீர்வுப் பொதியின் பின்னணியில் புதிய சதி!

தமிழனம் அரசியல் விழிப்புணர்வோடு இருக்கவேண்டியது அவசியம்

தமிழரின் தாயகப்புவியைத் துண்டாடி - அதன் ஒருமைப்பாட்டைச் சிதைத்து - முடிந்தளவுக்கு அதனைக் கபளீகரம்செய்வது என்பது, சிங்களப் பேரினவாதிகள் ஒருபோதுமே கைவிடமாட்டாத அரசியல் மூலோபாயமாக இருந்துவருகின்றது.

வெற்றிகரமாக அதனைச் சாதிப்பதன்மூலம், தமிழரின் தேசிய தனித்துவத்தையும் அவர்களது தாயகக் கோட்பாட்டையும் உடைத்தெறிந்து -

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் அடிப்படையையே முறியடித்துவிடச் சிங்களப் பேரினவாதிகள் முழுமுச்சுடன் செயற்படுகின்றனர்.

திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள்மூலமும், குடியேற்றங்களுக்கான நிலப்பரப்பைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கடைப்பிடித்துவரும் சூழ்ச்சிகரத் தந்திரோபாயங்கள்மூலமும் -

கிழக்கு மாகாணத்தைச் சிங்களமயமாக்கிவிட வேண்டும் என்ற வெறியுடன், நீண்ட காலத் திட்டத்துடன், ஓய்வற்ற கடுமீ முயற்சியைச் சிங்களப் பேரினவாதிகள் செய்துவருகின்றனர்.

அல்லை - கந்தளாய் குடியேற்றத்திட்டத்தின்மூலமாக, கிழக்கு மாகாணத்தின் ஒருபகுதியில், பல்லாயிரம் சிங்களவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர்; தமிழரின் நிலத்தைப் பறிப்பதுடன், மட்டக்களப்பு - திருக்கோணமலை மாவட்டங்களின் நிலத்தொடர்பை அறுத்துவிடும் சதி ஒன்றின் அங்கமாகவும், அந்தக் குடியேற்றத்தைச் சிங்களப் பேரினவாதிகள் செய்வனர்.

இதேபோன்றுதான், வெலி ஓயா குடியேற்றத் திட்டத்தின்மூலம் வடக்கு - கிழக்கின் நிலத்தொடர்பைத் துண்டித்ததுடன், ஒருபகுதி நிலத்தையும் பேரினவாதிகள் அபகரித்துள்ளனர்.

தமிழரின் தாயகப்புவியைப் பிரித்து - சிதைத்து - முடிந்தளவுக்கு கபளீகரம் செய்வது என்பது, சிங்களப் பேரினவாதிகளின் அரசியல் மூலோபாய

மாகும். இதை வெற்றிகரமாகச் சாதிப்பதன்மூலம், தமிழரின் தேசிய தனித்துவத்தை - தமிழினத்தின் தேசிய பலத்தை - அழிக்க, பேரினவாதிகள் முயற்சிக்கின்றனர்; இதன்மூலம், விடுதலைப் போராட்டத்தின் விரியத்தையும் சிதைத்து - போராட்டத்தை முறியடிக்க முடியும் என்றும், பேரினவாதிகள் திடமாக நம்பிச் செயற்படுகின்றனர்.

இனப்பிரச்சினைக்கான 'தீர்வுத் திட்டங்கள்' என்ற போர்வையிலும் தமிழரின் தாயகப்புவியை சிதைக்கும் 'கைங்கரியத்தில்', ஆட்சியாளர்கள் தீவிர ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர்.

'தமிழர் - முஸ்லிம்கள் - சிங்களவர்களுக்கென்று தனித்தனியான நிர்வாக அலகுகள்' என்ற முடிதிரைக்குள், கிழக்கை மூன்று துண்டுகளாகப் பிரித்துவிடும் ஒரு நாசகாரத் திட்டத்தை - ஜே. ஆரின்

ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து இன்று வரை - நடைமுறைப்படுத்தச் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் துடிக்கின்றனர்.

சந்திரிகா அம்மையாரின் அரசாங்கம் வெளியிட்ட தீர்வுப்பொதியின் சட்டவரையில், தமிழரின் தாயகப்புவியைப் பற்றியோ அல்லது அந்த நிலத்தின் நிர்வாக அலகுகள் பற்றியோ எதுவும் குறிப்பிடப்படாதேனில்லை என்பது, இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. கிழக்கைத் துண்டாடும் சூழ்ச்சியினாலேயே, 'சிங்கள மக்களைத் திருப்பிப்படுத்த', 'பேரினவாத சக்திகளைச் சாந்தப்படுத்த' - என்று கூறிக்கொண்டு, சந்திரிகா அரசாங்கம் அவ்விதம் செய்தது.

தமிழர் - முஸ்லிம் பிரிவினையை ஏற்படுத்தியும், கூட்டணி உட்பட தமிழகக் குழுக்களுக்கு ஆசைகாட்டியும் மிரட்டியும் கிழக்கைத் துண்டாடிவிட்ட

டாடிவிட, அம்மையார் தீவிர முயற்சிகளை எடுத்துவருகின்றார்.

இந்த சதித்திட்டத்தை அரசுக் கேற்ற இப்போது, ஒரு புதிய முயற்சியைச் சிங்களப் பேரினவாதிகள் ஆரம்பித்துள்ளனர்.

கிழக்கைத் தனிமாகாணம் ஆக்க வேண்டும் என்ற கோஷத்தை, கூட்டணியின் பிரதிநிதிகள் சிலரைக் கொண்டும் முஸ்லிம் கொங்கிரஸைக் கொண்டும் எழுப்பிக்க, அவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர்.

கிழக்கு தனித்திருந்தால் அது விரைவாக அபிவிருத்தி, காணமுடியும் என்ற நச்சுவாதையை, பேரினவாதப் புத்தலீயிகள் விதைத்து வருகின்றனர். இத்தவேளை, படை யினருடன் இணைந்து செயற்படும் தமிழகக் குழுக்களில் சில, வடக்கு விரோதக் கருத்தை, கிழக்குவாழ் மக்கள் மத்தியில் பரப்ப முயற்சிகள் செய்து வருகின்றனர்.

'தனி மாகாணம்' என்ற பெயருடன் கிழக்கை வடக்கிலிருந்து பிரித்தெடுத்து - பின்னர் அதைப் பலவற்ற துண்டுகளாகப் பிரித்து - தமிழரின் தாயகக் கோட்பாட்டை கவலமாக முறியடித்துவிட முடியும் என, பேரினவாதிகள் நம்புகின்றனர்; அதைச் சாதிப்பதற்காக, தம் மால் இயன்ற அனைத்து வழிகளையும் அவர்கள் உபயோகிக்கின்றனர்.

இந்த சூழ்ச்சிகர சதிக்களை எச்சரிக்கை உணர்வுடனும் அரசியல் மீட்புணர்வுடனும் இருந்து முறியடிக்கவேண்டிய கட்டையப்பாடு, தமிழீழ மக்களிற்கு உள்ளது! ...

கரும்புலிகள் நாள் 1996

காலத்தால் செதுக்கப்பட்ட சிலைகளல்ல இயர்கள் ஒரு காலத்தைச் செதுக்கிய சிற்சீகள்!

காற்றுக்கும் திசையிணைக் கற்றுக் கொடுப்பவர்கள் கனவுகள் இவர்களுக்கில்லை; இவர்களே எதிரியின் கனவுகள்!

சூரியன் வந்து கவேதில்லை. வெப்பம் இவர்கள் விழிகளின் உருவாக்கம்!

எதிரியின் எல்லைகள் துவர்களின் விளைமாட்டுத் திடல்கள்!

மரணம் இவர்களை தொடுவதற்குக் கூடும். கால்களில் எழுந்து மணியுயிரும்.

கரங்களில் கிடப்பது துப்பாக்கிகள் அல்ல; வரலாற்றின் நெம்புகோல்கள்!

- விவேக

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அடிகாரபூர்வ ஏடு

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கதாநாயக வேடம்!

தல்களையும் எதற்காக நடாத்துகின்றனர் என்றும் கேள்விகளை எழுப்பி - விடை தேட முயல்வதே, உண்மை நிலவரத்தை உணர்ந்துகொள்வதற்கான சரியான வழியாகும்.

சுதந்திரத்தை இழந்த நிலையில் - சிங்களப் படையின் காலடிக்குள் - குடாநாட்டு மக்கள் உள்ளனர் என்பதே, குடாநாட்டின் இன்றைய யதார்த்தமாகும்.

வழிநெடுகச் சோதனைச் சாவடிகளை அமைத்து, இரவில் மக்களை நடமாட விடாது கட்டுப்படுத்தி, நினைத்த நேரத்தில் நினைத்த இடங்களைச் சுற்றிவளைத்து மக்களைக் கைதுசெய்து தனது இராணுவ அதிகாரத்தை அன்றாடம் வெளிப்படுத்தியபடி, சிங்களப் படை குடாநாட்டில் நிலைகொண்டுள்ளது.

தமிழரின் இரத்தத்தில் குளித்த அந்த அந்நிய இராணுவம் - ஒரு நோக்கத்திற்காக இடமுகம் காட்டி, மக்களுடன் உறவாடலாம்; ஆனால், அது எமது மக்களைப் பாதுகாக்கும் என்றோ அல்லது சுதந்திரக் காரணச் சுவாசிக்க அனுமதிக்கும் என்றோ எண்ணுவது, ஒரு புகர்கனவாகும்; அத்துடன், ஆபத்து நிறைந்த தும் ஆகும்.

சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தில் தொலைதூரம் வந்துவிட்ட எமது மக்களை, மீண்டும் ஆரம்ப இடத்திற்கு இழுத்துச் செல்ல, எதிரி கங்கணம் கட்டியுள்ளனர்; குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்பை அதற்குரிய

நல்லதொரு ஆரம்பமாகப் பயன்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளனர்.

'குடாநாட்டை புனர்மைப்பேன் - அதை அபிவிருத்தி செய்யவேன் - அங்கே கல்வியை உலக்குவீப்பேன் - வேலைவாய்ப்புகளை வழங்குவேன்' என்று, 'பசு வேடம் பூண்டு' சிங்களப் பேரினவாத பூதம் சிரச்சாரம் செய்கின்றது!

ஆனால், கடந்த 5 வருட காலமாக கீழ்க்கு மாகாணத்தின் பெரும்பகுதி, சிங்களப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்புக்குள் செய்யே இடந்தது; அங்கு எந்த ஒரு அபிவிருத்தியும் செய்யப்படவில்லை என்ற உண்மையை, இந்த இடத்தில் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

எமது எளிய மக்களுக்கு உதவவென சந்திரிகா அரசாங்கம் உருவாக்கிய 'சமுர்த்தி திட்டம்' கீழ்க்கு மாகாணத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், தமிழ் மக்களைப் புறக்கணித்துவிட்டு, அங்கே வாழும் சிங்கள - முஸ்லிம் மக்களுக்கே அரசு உதவிகள் வழங்கப் பட்டன என்ற உண்மையை வயங்கப் பட்டன என்ற உண்மையை வயங்கப் பட்டன உண்மை முகத்தைக் காட்டி - இங்கே சுட்டிக்காட்டுகின்றோம்.

தமிழ் மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கை, சிங்கள அரசிடம் இருந்தது இல்லை; இதை நிரூபிக்க, கடந்த 40 வருட வரலாற்றை ஆதாரமாகக் காட்டமுடியும்.

ஆனால், இப்போது திடீரென, குடாநாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்யப்போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருப்பதுடன், இராணுவம் தனது அணுகுமுறையிலும் ஒரு மாற்றத்தைச் செய்திருப்பதன் உள்நோக்கம் எதுவென, எமது மக்கள் இன்னம் காணவேண்டும்.

தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை அழித்தொழிப்பது என்பது, சிங்கள அரசின் இலட்சியமாகும்; அதைச் சாதிக்க இப்போது, நுட்பமான அரசியற் செயற்பாடுகளையும் தந்திரோபாயங்கள் நிறைந்த அணுகுமுறைகளையும் சந்திரிகா அரசாங்கம் கடைப்பிடித்துவருகின்றது. தேவையான இடங்களில் கதாநாயகன் வேடத்திலும், மற்றைய இடங்களில், தனது சொந்தக் குணத்திற்குரிய நிலவன் வேலைகளிலும் சிங்கள அரசாங்கமும் அதன் படைகளும் ஈடுபடுகின்றன.

சிங்களப் பேரினவாதத்தின் இத்தகைய நவீன திட்டங்களுக்கும் அணுகுமுறைகளுக்கும் எமது மக்கள் பவியாகி விடக்கூடாது. எதிரியின் இதுபோன்ற நாசகார முயற்சிகளை விழிப்புணர்வுடன் இருந்து முறியடிக்கவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை, குடாநாட்டில் வாழும் மக்களிற்கு உள்ளது! **O**

நுணுக்குக்காட்டி

"வடக்கிலிருந்து தென்பகுதிக்கு வரும் பயணிகள் வவுனியாவில் நடத்தப்படும் முறை, இது இரண்டு நாடுகளைக் கொண்டு ஒரு தீவிர எதிர்ப்பு சந்தேகத்தை இயற்கையாகவே ஏற்படுத்துகின்றது. யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள இரு நாடுகளின் எல்லைப்பற்றி கடைப்பிடிக்கப்படுவது போன்ற நடைமுறையே வவுனியாவில் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது."
- ஆசிரியர் தலையங்கம் 'வீரகேசரி' - 15. 05. 1996

"இவ்வகை இராணுவத்தினர் யாழ்ப்பாணப் பற்றியமை நன்மையான விடயமல்ல. கைப்பற்று வசால் நாடு இரண்டுமே நிலை ஏற்படலாம். யார் என்ன கூறினாலும், யுத்தத்தின் விளைவு திருமணம் அல்ல, விவாகரத்தே ஆகும். மூன்று விழும்போது அப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் மனதில் நம்பிக்கையின்மும் வகுச்சும்தான் ஏற்படுகின்றன. இராணுவ நிர்வாகத்தினால் இவ்விளைவுதான் ஏற்படும்."
- அஜித் ரூபசிங்க 'சரிதீகர்' - ஜூன் 13 - ஜூன் 26, 1996.

"இவ்வகை இராணுவம் கனரக ஆயுதங்களுடனும் விமானங்களுடனும் சென்று யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி இருக்கின்றது. இப்பொழுது அங்கு புனைபுகளான வேலைகள் 'ஒகோ' என்று நடைபெறுவதாகப் புகள்கட்டுகின்றது. ஆனால், ஒன்றுமட்டும் உண்மை. திருவழாக்கடையிலே பெற்றோரை மறந்து, பிள்ளை பூக்கடையையும் பொம்மைக் கடையைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடையும், இன்பத்தின் எல்லைக்குக்கூடச் செல்லும்.

ஆனால், சிறிது பொழுதின் பின்பு பெற்றோரைக் காணவில்லை என்று பிள்ளை உணர்வின்றபொழுது பூவும் வேண்டாம், பொம்மையும் வேண்டாம்; அம்மா வேண்டும், அப்பா வேண்டும் என்று அந்தப் பிள்ளை அழும் - அடம்படிக்கும். அகிலத்தையே கொண்டு குவித்து அழும் அது அமைதியடையப்போவ தில்லை. யாழ்ப்பாண மக்களிடம் அரசு அமையப்போகின்ற அனுபவம் இதுதான். 'அம்மா வேண்டும், அப்பா வேண்டும்' என்பதுபோல், 'அதிகாரம் வேண்டும்', 'சுதந்திரம் வேண்டும்'

என்று மக்கள் குரல் எழுப்பத்தான் போகின்றார்கள். அப்போது, இந்திய அமைதிப்படை ஆக்கிரமிப்புப் படையாக மாறியதற்குக் கிடுகிடுக்கும் சளைக்காமல், 'குரியக்கதிர்' மக்களைச் சுட்டுப் பொசுக்கத்தான் போகிறது."
- கே. துரைராஜசிங்கம் நா.உ. 'வீரகேசரி' - 24. 06. 1996

"... எங்களுடைய பிள்ளைகளின் பெயர்களை அவர்கள் (குடாநாட்டு இராணுவம்), வீதிகளின் முகப்பிலிருந்தும் எடுத்தெறிந்துவிட்டார்கள்; எங்கள் பிள்ளைகளின் முகங்களை எங்களின் மதில்கள், சுவர்களிலிருந்து அவர்கள் துடைத்தெடுத்துவிட்டார்கள்; சந்திரன், திருப்பங்களிலிருந்து எங்கள் பிள்ளைகளின் நினைவுச் சின்னங்களை அவர்கள் உடைத்து நொருக்கிவிட்டார்கள்; எங்கள் பிள்ளைகளின் துயிலும் இல்லத்தைய அவர்கள், கவச வண்டிகளால் உழுது முடிவிட்டார்கள். எங்கள் பிள்ளைகளின் கல்லறைகளைக்கூட விட்டுவைக்காத ஒரு கொடுங்கோல் ஆட்சிதான் இப்போது. எங்கள் வீதிகளைத் திருத்தப் பாவதாகவும் வீடுகளைச் செப்பனிடப்போவதாகவும் கூறுகிறது."
- தேசபுத்தர்கள் ('புனர்நிர்மாணப் பொறி' என்ற துண்டுப் பிரசுரத்தில்) 'ஈழநாதம்' - 30. 06. 1996

தேசத்தின் புயல்கள்

ஏற்கெனவே எல்லா வழிகளிலும் அவர்களைச் சொல்லியாகிவிட்டது.

பாடல்கள் இசைத்து, கட்டுரைகள் யாத்து, கவிதைகள் படைத்து, ஓலியங்கள் தீட்டி, உரைகள் முழுக்கி, படங்களாய்க் காட்டி -

எப்படியெப்படி முடியுமோ அப்படியெல்லாம்; எவ்வெவரால் முடியுமோ அவர்களாலெல்லாம் -

ஏற்கெனவே எல்லா வழிகளிலும் அவர்களைச் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனாலும் ஈற்றில் தம்முயற்சியில் எவராலும் வெல்ல முடிந்ததா...? இதுவரை இல்லை!

நாம் என்ன செய்தோம்? பார்த்துணர முடிந்த, கேட்டுணர முடிந்த, தொட்டுணர முடிந்த அவர்களது வெளித்தோற்றப்பாட்டை அடிப்படையாகக்கொண்டு, எம் சிந்தனா சக்தியினால் கணிப்பீடு செய்ய முடிந்த அவர்கள் உள்நுணர்வுகளுக்கும் மட்டுமே, நாம் கலைகளில் வடிவமீட்டோம். இவற்றைக் கடந்து சென்று -

தேசபக்தியினதும், இனப்பற்றினதும், சமூகநேசத்தினதும் உச்ச உயர் சீடங்களில் வீற்றிருந்த அவர்களது ஆத்மாக்களின் ஆழமான பரிமாணங்களை, எம்மில் எவரால் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்த முடிந்தது...? இதுவரையும் இல்லை; இனிமேலும் இல்லை!

உரிமை கோரியும், உரிமை கோராமலும் நிகழ்த்தப்பட்ட கரும்புவி நடவடிக்கைகள் எம் போராட்டத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கமிடும் விளைவுகளின் அரசியல், இராஜதந்திர, இராணுவப்பரிமாணங்களைக் கணிப்பீட்டு ஆய்வு செய்ய முடிந்த எம்மால், அந்த ஒப்பற்ற சாதனைகளின் சொந்தக்காரர்களது மனவுணர்வுகளின் ஆழத்தையும், அகலத்தையும் அளவெடுக்க முடிந்ததா...? இல்லை!

உண்மையிலேயே, வார்த்தைகளால் வரம்பு கட்டிமே வரையறைகளுக்கு அப்பாலே இன்னமும் வாழுகின்ற, சாகாவரம் பெற்ற சிரஞ்சீவிகளாய் எம் நினைவுகளை என்றும் நிறைத்திருக்கும் அவர்கள், சொற்களின் சோடனைகளால் அலங்கரிக்க முடியாத அற்புதங்களேதான்!

எண்ணுகின்ற போதெல்லாம் நெஞ்சு வீழுகின்றது! அந்தப் புரியாத புதிர்களால் வியக்கின்றது!

நிலமதிர உயிரழிந்தும், கடலதிர உருசகுலைந்தும், தமீழனின் சுதந்திர வேட்கையை உலகதிர முரசறைந்த அவர்கள், தமீழீழ தேசத்தின் நெருப்பு மனிதர்கள்!

தமீழனைக் கொன்றவர்களைக் கொண்டு, தமீழனை எரித்தவர்களை எரித்து, தான் அழியும் கடைசி நொடியிலும் தமீழின் பகையழிக்கும் குறிக்கோளில் குலையாத இலட்சிய வேங்கைகள்!

பலவீனப்பட்ட எம் இனத்தின் பலமெதைத் தோற்றம்கொண்டு, 'அம்பாகவும் வில்லாகவும்' எம்மை அழித்தவர்களையெல்லாம் அழித்து, பழிகுடப்பழியெடுத்த புகர்மவீரர்கள்!

சுயத்தின் பற்றுக்களைத் துறந்து, ஆசையின் வேர்களைப் பிடுங்கி, தனிப்பட்ட வாழ்வின் இலட்சியங்களைக் களைந்து, இனத்தின் விடிவு ஒன்றையே அவாவிய ஈகத்தின் உன்னதங்கள்!

வாழ்வில் விருப்பிருந்தும், சாவில் வெறுப்பிருந்தும், தாய்த்திரு நாட்டிற்கு கடமையென வந்தபோது, நாங்களும்

நாடும் இன்புற்றிருக்கவென தம்மையே இல்லாதழித்த தெய்வீகப் பிறவிகள்! வெளித்தெரிந்தும் வெளித்தெரியாமலும்; முகம் காட்டியும் முகம் காட்டாமலும் - பக்கத்திலும் எட்டத்திலுமாகக் கண்முடிப்போன வாழ்வின் வழிகாட்டிகள்!

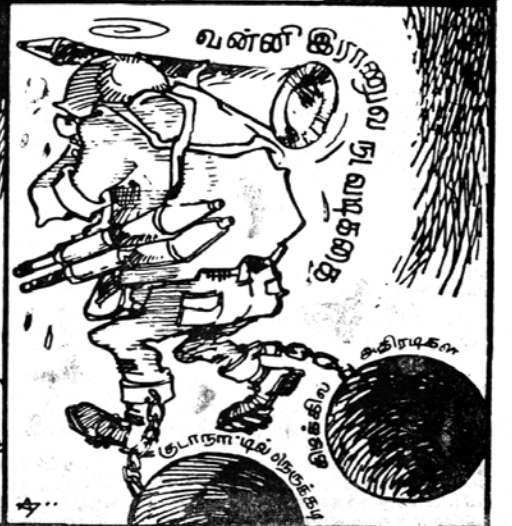
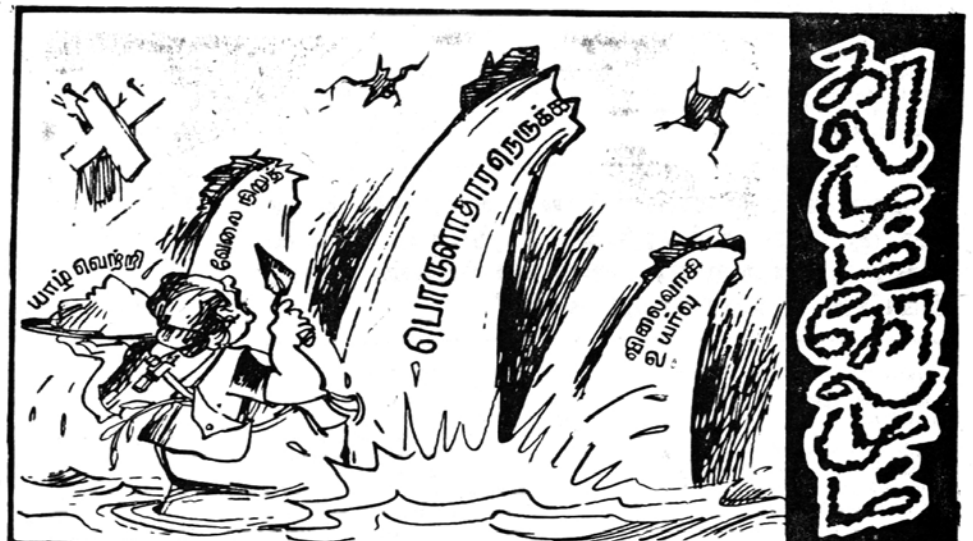
முகம் மறைத்து, தாம் புரிந்த அருப்பெருகு செயல் மறைத்து, பெயர் மறைத்து, தம் பெறும் மாபெரும் புகழ் மறைத்து, இனத்தின் நலன் ஒன்றையே இலட்சியமாய் வரித்து, நிஜத்தில் படைத்த சாகனைகளின் சினைால் நிழல்களாய்த் தூங்கும் சரித்திரங்கள்!

அடிபட்டு அடிபட்டு, நலிவுற்று அழிவுற்று, அமுது புலம்பிக்கிடந்த தமீழினத்திற்காக - உலகின் ஈடுஇணையற்ற வீரப்படையணியென - மாபெரும் தலைவன் பிரபாகரன் தோற்றுவித்த மனிதக் கணைகள்!

நீண்ட உலக வரலாற்றில் முதற்தடவையாக, உயிர் கொடுத்துப் பகையழிக்கும் 'தற்கொடைப்படை'யெனத் திரண்ட, இனத்திற்குப் பெருமை தந்த எம் "தேசத்தின் புயல்கள்!"

தமீழீழத் தனியரசை நிறுவி, அவர்களது திருப்பாதங்களின்மீது காணிக்கையாக்குவதைத் தவிர - அன்னவர்களுக்குச் செலுத்தக்கூடிய அஞ்சலி வேறென்ன இருக்கப்போகின்றது! எதுவுமே இல்லைதான் - சுதந்திரத்தைத் தவிர!

- தி. இளியவன்

சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு புலிகள் இயக்கம் எதிரா?

“பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதில் புலிகள் இயக்கத்திற்கு நாட்டம் இல்லை; அதனால் புலிகளுடன் பேச்சு நடாத்துவது பயனற்றது” என்பது சிங்கள தேசத்தினது - பொதுவான - குற்றச்சாட்டு.

பிரேமதாசா அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தையைப் புலிகள் குழப்பினர்; அதுபோல, சந்திரிகா அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தையையும் புலிகள் தான் குழப்பினர் என்று கூறி, தமது குற்றச்சாட்டிற்கு அவர்கள் நியாயம் சேர்க்கின்றனர்.

ஆகவே, பேச்சுவார்த்தை மூலம் தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணவேண்டுமாயின், அதற்குத் தடையாக உள்ள புலிகள் இயக்கத்தை முதலில் அழிக்கவேண்டும் என்று, சிங்கள அரசு கூறுகின்றது.

இந்த இனப்பிரச்சினையை புலிகள் இயக்கமே ஆரம்பித்துவைத்தது என்றால், அரசின் மேற்குறித்த குற்றச்சாட்டை ஒரு விவாதத்திற்கு எடுத்து ஆராயலாம்.

ஆனால், புலிகள் இயக்கம் தோன்ற முன்னரே - இன்னும் அமுத்திச் சென்னால், தலைவர் பிரபாகரன் பிறக்க முன்னரே - தமிழரின் உரிமைப் போராட்டம் ஆரம்பித்துவிட்டது!

அதாவது, பேச்சுவார்த்தைகளை அடிநாதமாகக்கொண்ட சாத்வீக வழிமுறைகளில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண, முன்னைய தமிழ்த் தலைமைகள் - இடைவிடாது - முயன்றன.

புலிகள் இயக்கத்தைத் தவிர்த்து விட்டு ஒரு தீர்வுத்திட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கு, அரசாங்கம் துடி யாய்த் துடிப்பது ஏன்?

ஆயினும், என்ன நடந்தது? தமிழரின் இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டதா?

தமிழர் தலைமைகள், பேசிப் பேசி - மீண்டும் பேசி, தொடர்ந்தும் பேசிக்கொண்டே இருந்ததுதான் மிச்சம்!

அதற்குப் பதிலாகச் சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் பேசிக்கூழப்பி - மீண்டும் குழப்பி - தொடர்ந்தும் குழப்பிக்கொண்டல்லவா இருந்தார்கள்!

இலங்கை “சுதந்திரம்” அடைந்த 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆயுதப்போர் வலுவடைந்த 1983வரை, சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் இனப்பிரச்சினைப்பற்றி விடாது பேசினர்.

25 வருடங்களுக்கு மேல் எத்தனையோ பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்தி, தமிழினத்திற்கு என்னத்தைக் கொடுத்தார்கள்?

கொடுத்திருக்கத் தேவையில்லை; எடுக்காது விட்டிருக்கலாமே!

ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தையின்போதும் செய்யப்பட்ட உடன்படிக்கைகளை பின்னர் கிழித்தெறிந்தார்கள் என்ற வரலாற்று உண்மை ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; ஆனால், ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தைக்கும் பின்னர், எம்மிடம் இருந்ததையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்தார்களே!

★ மலையகம்வாழ் தமிழர்களை அரசியல் அநாதைகள் ஆக்கினர் (1948).

★ தமிழ் மொழியைப் புறந்தள்ளினர் (1956).

★ தமிழர் கல்வியை - வேலைவாய்ப்பை - தடுத்தார்கள் (1956, 1971).

★ தமிழ் இனத்தைக் கருத்தில் எடுக்காது, இலங்கையை, சிங்கள - பெளத்த தீவாக்கினார்கள் (1972).

★ பிரித்தானியர்கள் உருவாக்கிய அரசியல் அமைப்பில் நிறுபான்மை மக்களுக்கு இருந்த ஒரு சிறு

சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் ஏமாற்றப்பட்ட ஒரு வரலாற்று அனுபவத்தையும், போர்க்குணங்கொண்ட தமிழீழ தேசியத்தை மையவிசையாகவும் கொண்ட புலிப்படை, ஆயுதப்போரை அரசு இயந்திரத்தின்மீது கொடுத்தது;

தமிழினத்தின் இராணுவ பலத்தை அது, படிப்படியாக வளர்த்து எடுத்தது. புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவ வளர்ச்சி, தமிழினத்தின் அரசியல் உரிமைகளைப் பேரம் பேசிப் பெறும் பலத்தைத் தமிழினத்திற்கு வழங்கியது.

மக்கள் ஆதரவு - படைத்திறன் என்ற பலத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு, இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தையை புலிகள் ஆரம்பித்தனர்.

இது, 25 வருடகாலமாக தொடர்ந்து நடந்த முன்னைய பேச்சுவார்த்தைகளை விட முற்றிலும் மாறானது.

“ஸ்வாமி, கருணைகூர்ந்து ஏதாவது தரவேண்டும்” என்பது, முன்னைய பேச்சுவார்த்தைகளின் போது தமிழினத்திற்கு இருந்த நிலை.

“இதைத் தரவேண்டும்; இவ்வளவு நாட்களுக்குள் அதைத் தரவேண்டும்” என்பது, புலிகள் கால பேச்சுவார்த்தை.

இது கடும்கூலியாக ஒரு அத்தியூர் நிலைப்பாடு அல்ல. மக்கள் பலம் மற்றும் சுப்பான வரலாற்று அனுபவங்கள் சேர்ந்த ஒரு உறுதி இது. பேசிப்பேசி “பேய்க்காட்டும்” ஒரு வரலாற்று நடைமுறைக்கு எதிரான - தவிர்க்கமுடியாத - ஒரு கரும் நிலைப்பாடு இது.

சந்திரிகா அரசாங்கத்துடன் பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்திருந்தாலும், யாழ்ப்பாணம் படையெடுப்பு நடந்துதானிருக்கும்!

எனவேதான், பேச்சுவார்த்தைகளை பயனற்ற வகையில் - வெறு நோக்கங்கள் கருதி - கொண்டுசெல்ல அரசு முனையும்போது, பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து விலகிவிட்ட, புலிகள் தீர்மானிக்கின்றனர்.

கடந்த 40 வருடகாலமாக

நடந்துவருவதுபோல - பேச்சுவார்த்தை என்ற மகுடத்துடன் விழலுக்கு நீர் பாய்ச்சி - காலத்தையும் சக்தியையும் வீணாக்க, புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை.

இத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்படும்போது, புலிகள் இயக்கம் பேச்சுவார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கின்றது.

இவ்வாறுதான், பிரேமதாசா அரசாங்கத்துடனான பேச்சும் சந்திரிகா அரசாங்கத்துடனான பேச்சும் முடித்துவைக்கப்பட்டன.

பேச்சுவார்த்தையை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தாது பிரேமதாசா அரசாங்கம் இழுத்தடித்துக்கொண்டு இருந்த வேளையிலும் -

தரப்பட்ட உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றாது, சந்திரிகா அரசாங்கம் தனது படையினரைப் போருக்குத் தயார்ப்படுத்திக்கொண்டிருந்த வேளையிலும் -

புலிகள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு வெளியேறினர்.

புலிகள், பேச்சுவார்த்தையை முறித்துக்கொண்டு அல்லது குழப்பிக்கொண்டு வெளியேறியின்றனர் என்று இதற்குப் பெயர் குட்டுவது, தமிழ் இனத்தின் 40 வருட வரலாற்று அனுபவத்தைப் பழிப்பதற்கு ஒப்பானதாகும்; அத்துடன், சிங்களப் பேரினவாதத்தின் சூழ்ச்சிகர அரசியலுக்கு துணைப்பாவதற்கும் அல்லது வக்காலத்து வாங்குவதற்கும் அது சமனானதாகும்.

பேச்சை முடித்துக்கொள்வது என்பதன் அர்த்தம், இனிமேல்

புலிகள் இயக்கம் பேச்சுக்குத் தயாரில்லை என்பதோ அல்லது பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு புலிகள் இயக்கம் எதிரானது என்பதோ அல்ல.

மாறாக, அரசியல் யதார்த்தங்களை உணர்ந்துகொண்டு - நேர்மையுடன் - பயனுள்ள வகையில்

(7 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

விரைவில் உணர்வாய் பகையே! - உன் வெற்றியெல்லாம் வெறும் கனவே!

- வியாசன்

“தலைகள் குளியும் நிலையில் இங்கே புலிகள் இல்லையடா - யாரும் விலைகள் பேசும் நிலையில் எங்கள் தலைவன் இல்லையடா.”

புயலோடு இடிசேர்ந்து மழைபொழியும் நேரம் குடைவிரிக்கும் எண்ணம் எமக்கில்லை. மயிலாசனத்திலமர்ந்து அகிற்புகையில் தலையுலர்ந்தும் ஆசையும் எமக்கில்லை. எம்மக்களுக்காகவும், எமது மண்ணுக்காகவும் பாரச்சிலுவை சுமக்க வேகமெடுத்த எமக்கு கொலுமண்டபம், வெண்கொற்றக்குடை, திறைசேரித் தீர்ப்பு, அந்தப்புரம் என்று எந்தச் சபலமும் இல்லை. முச்சுப்பிரியும் நொடிவரை முன்னேறுவோம். தடையேதும் இடைவந்து தடுக்கமுடியாது. அருச்சுனனுக்குத் தெரிந்த மச்சயந்திரமாய் தமீழியென்றே விழிகளுக்குத் தெரிகிறது. உயிர் பெரிதுதான் ஒத்துக் கொள்கின்றோம். அதனிலும் பெரிது சுதந்திரம். இழிநிலை சுமக்கும் தமீழர்களாக இருப்பதிலும் பழிதுடைக்க எழுவதே பெருவாழ்வு. பழிதுடைக்க எழுந்து களமாடி மடிந்து குழியிலுறங்குவது குபேர வாழ்வு. மாயமானுக்கு ஆசையுறும் மயக்கமேதும் எமக்கில்லை. ஐந்து ஊர் கேட்டு, ஐந்து வீடு கேட்டு, அதுவும் இல்லையென்றான சின்னர் போர் கேட்டு தூதுவீட எங்களிடம் “கண்ணபரமாத்மா”வும் இல்லை; நாங்கள் பாண்டவரும் இல்லை. தர்மத்துக்குச் சமரசங்கள் இல்லை; அதர்மத்துக்கு நிதி நியாயங்கள் இல்லை. பேசுவார்த்தை மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வென்றால் முதலிற் கைநீட்டுவது புலிகள்தான். போரின மூலமே பிரச்சினைக்குத் தீர்வென்றால் பிரபாகரன் அதற்கும் தயார்தான். சரி அடுத்தது என்ன? புலிகளை அழித்துவிட்டுப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வென்றால் தர்மம் தோற்றுவிட்டதாகவல்லவா சரித்திரம் எழுதும்! “ஆயுதங்களைப் போட்டுவிட்டுச் சரணடையுங்கள்” அதன்பிறகு பேசலா மென்றால்.... நாங்களென்ன ‘சம்பற்பள்ளத்தாக்கு’க் கொள்ளைக்காரரா? குளியாத தலையும், வளையாத முதுகும், தணியாத தாகமும் உள்ளவர் புலிகளென்று உலகறியும். சத்தியதேவதைக்கு ஒப்புக் கொடுப்பென்று சந்திரிகா அரகக்கும் தெரியும். வா பகையே! வந்தெம் நெஞ்சேறி யிதி. பூவாகவும், சிஞ்சாகவும் எம் மரமுலுப்பிக் கொட்டு. வேரைத் தறித்து வீழ்த்து. தீழுட்டி எரியெய் தேசத்தை எனினும் பணியோமென்பதை நெஞ்சில்வைத்திரு. இறுதிவெற்றி எவருக்கென்று பகையுருட்டு; தோல்வி உணக்கன்றி எமக்கில்லை. ‘கிபிர்’ இருக்கும் தியிர் உணக்கு. உலகநாடுகள் அள்ளித் தருமென்ற எண்ணத்தில் வந்து எரிக்கின்றாய். எரித்து முடி. எல்லாம் எரியுண்டு போனதாய் எண்ணி குனிந்துவிட்டு நீ தலைசீவுப்போதே குண்டுகள் வெடிக்கும். இதுதான் புலி. இந்த இரகசியத்துக்குப் பெயர்தான் பிரபாகரன். எம்மை வெல்லும் திறன் உணக்குமில்லை; உன் படைக்குமில்லை.

ஹலோ அதுகுத்த ரத்வத்த! புதுமாப்பிள்ளைக்குப் பெரிய வாழ்த்துக்கள். ஐம்பத்தாறு வயதில் உமக்குக் கலியாண ஆசை; ஆறிரண்டு பருவத்தில் எமக்கு விடுதலை வேட்கை! எப்படி எம்மை நீ வெல்லுவது சாத்தியமாகும்? எத்திரகாளியாய் நீங்கள் பலியெடுத்துக் கொள்ள அப்படியென்ன கேட்டோம் உங்களிடம்? கொழும்பை எமக்குத் தாவென்றா கேட்டோம்? காலித் துறைமுக்குக்கு வேலியிடவா வந்தோம்? தலதாமாளிகையின் தங்கக் கலசத்தை கொடுவாள் கொண்டு கொத்தவா நின்றோம்? சிங்களவருக்கு இந்நாடில்லை யென்றாவது சொன்னோமா? நமது நிலத்தைத்தானே நாங்கள் கேட்டோம்? “நமமை நாமாக.... நமது நிலத்தில் வாழ எம்மை விடும்!” என்பது எப்படித் தவறாகும்? இதிலென்ன சிழுகண்டு இந்தக் கூத்து? மாங்கனித் தீவென்றும், மரகத்த தீவென்றும் நாங்களெல்லாரும் பாட்டுக்கள் பாடினோம். நாங்கள் பாட்டுக்கள் பாடிக் கொண்டிருக்க நீங்கள் வேட்டுகள் தீர்த்துக் கொண்டீர்.

வந்தது வினை. அதன்பிறகும் உம்மோடு அண்டியிருக்கவென்று விதம் விதமாய் முயன்றோம். நீங்கள் விடவில்லை. கதை முடிந்து போனது. கட்டிய கோவணத்தையும் கழற்றினீர்கள்; எப்படி நிர்வாணமாக நிற்கமுடியும்? வெளியேறிக் கொண்டோம். இன்று ஆநீரை கவரவா ஊர் புழுந்துள்ளீர்? விளைவு என்னவானாலும் விடமாட்டோம். எம்மண்ணில் முறியும் ஒவ்வொரு மரமும் முளைவைத்து விட்டே முறிகிறது. சிரியும் ஒவ்வொரு உயிரும் அடுத்தகணமே இன்னொர் உடலாகி நடமாடுகிறது. தளரோமென்று காற்றுச் சத்தியிகிறது. உண்மீதான கோபத்தில் முகம் சிவந்து இங்கு வெள்ளைப் பூக்களும் சிவப்பு நிறமாயின. கருப்பைக்குள் எம்மிள்ளைகள் அசையும் போதே நெருப்புக்குள் நீர்தப் பயிற்சியெடுக்கின்றன. எங்கள் அத்திவாரமே வித்தியாசமானது: புலிகள் கறுப்பு. பிரபாகரன் நெருப்பு! விரைவில் உணர்வாய் பகையே! உன் வெற்றியெல்லாம் வெறும் கனவே!

வஞ்சிக்கப்பட்ட தமிழர்: வாக்குறுதிகளும் சூழ்ச்சிகளும்!

கதைக்கும்போது பரிந்து பேசி, தமிழர்களுக்கு நீதி வழங்கப்போவதாக வாக்குறுதிகளை அளிப்பீயென்ற வாய்ப்பை சிங்களத் தலைவர்கள் எல்லாருமே, சின்பு என்ன முன்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இப்போது - குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்து நின்று, அங்கு அபிவிருத்தி வேலைகளை ஆரம்பிக்கப்போவதாகவும், தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு காண்பதற்கான 'தீர்வுப் பொதி' தயாராகி வருவதாகவும் சந்திரிகா... அரசாங்கம் பிரச்சாரப்படுத்துகின்ற வேளையில், மு. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் இக்கட்டுரை எம்மக்களுக்கு பழைய சரித்திரத்தை நினைவுட்டும்.

தமிழ் மக்களும் தமிழ்த் தலைவர்களும் தமது தனித்துவத்தைப் பேணிவளங்கொள்ளும், இலங்கையின் இலங்கையில் சிங்கள மக்களுடன் இணைந்து வாழவும் இலங்கையைச் சுபீட்சம் நிறைந்த ஒரு புதிய தேசமாகக் கட்டியெழுப்பவும் விழைபவர்கள். மேலும், ஒரு படி மேலே சென்று, சிங்களப் பேளத்தத்தின் வளர்ச்சிக்காய்த் தமிழ்த் தலைவர்கள் பாடுபட்டனர். சிங்களத் தலைவர்கள் ஆங்கிலேயரின் கீழ் பெட்டிப்பாம்பாக இருந்த காலத்தில், பெளத்த மதத்தின் மிக முக்கிய தினமான வெசாக் தினத்தை விடுமுறை தினமாக்க வேண்டும் என்று, சேர் பொன், இராமநாதன் 1880களில் பிரித்தானிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பி, அதை விடுமுறை தினமாக்கினார்; பெளத்தத்தைப் பணிக் காப்பதற்கான பெளத்த நிர்வாகம் சம்பந்தமான பிரேரணை மீது, 1888 இல், சட்டத் திருபண சபையில் இராமநாதன் மிகத் துடிப்பாக வாதிட்டார்.

[ஹன்சார்ட், 5. 12. 1888]

பெளத்தத்தின் வளர்ச்சிக்காக இராமநாதன் பெரிதும் பாடுபட்டதை நினைவுகூர்ந்து 7. 12. 1889 இல் ஒல்கொட் என்பவர் இராமநாதனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் புகழாரம் சூட்டியிருந்தார். இத்துடன், ஆனந்தாக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்கும் முயற்சியும் இராமநாதன் பங்கெடுத்திருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன், கலாநிதி ஆனந்த குமாரசுவாமி, பெளத்த கலை கலாசாரத்திற்கு மிகப்பெருந்தொண்டாற்றியிருந்தார் என்பதும் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

சிங்களத் தலைவர்கள் விடுதலைப் பற்றிச் சிந்தித்திராத காலகட்டத்தில் இலங்கையின் விடுதலைக்கு சேர் பொன், அருணாசலம், தேசிய கொங்கிரஸ் என்னும் ஒரு அமைப்பை 1919 இல் ஆரம்பித்தார். இவ்வாறாக தமிழ்த் தலைவர்கள் செயற்பட்டிருந்தபோதுமே, தமிழ் மக்கள் இதை ஆதரித்த போதிலும், சிங்களத் தலைவர்கள் தமிழர்களைப் பேளத்தத்தின் எதிரிகளாய் விளக்கி - தமிழின் விடுதலை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாயினர். இராமநாதன், அருணாசலம் போன்ற தமிழ்த் தலைவர்கள், சிங்களத் தலைவர்களால் தாம் ஏமாற்றப்பட்டும் வஞ்சிக்கப்பட்டும் விட்டதை உணர்ந்து மனம் உடைந்தனர். சிங்களத் தலைவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்ட

துயரத்துடனும், விரக்தியுடனும் இவர்கள் இருவரும் இறந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு தருணத்தில், தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைச் சிங்களத் தலைவர்கள் ஏற்றும ஆதரித்தும் பேசுவர்; இன்னொரு தருணத்தில் - அதிகாரத்திலுமர்ந்து தம்மை உறுதிப்படுத்திக்கொண்ட மின் - தமிழ் மக்களுக்கு நிராக் சிங்கள மக்களைத் தூண்டுபவர்கள், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுச் சக்திகள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து, முழு அளவில்

“தமிழர்களை நீ சிழையாக நடாத்துவாயானால், அவர்களை நீ புண்படுத்துவாயானால், அவர்களை நீ சிழையாகப் பிரயோகிப்பாயானால், அவர்களை நீ ஒடுக்கினால், துன்புறுத்தினால், அதை விளைவாக - இலங்கையில் ஜனத்தினத்துவமும் மொழித்தனித்துவமும் பாரம்பரியமும் உடைய தமிழர் ஒரு புதிய தேசிய ஜன உணர்வுடன் எழுந்து, இப்போது கோருவதை விடவும் அதிகம் கோரும்போது நீ அதை வழங்கவேண்டியும்.”

தமிழரை ஒடுக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவர். சிங்களத் தலைவர்கள் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்தும், ஆதரித்தும் ஒரு தருணத்தில் பேசினாலும், நேர்மறாக இன்னொரு தருணத்தில் நடந்துகொள்ளும் கபடத்தனத்தை, நாம் இனி இக்கட்டுரை முழுவதிலும் காணப்போகிறோம்.

இவ்வாறு சிங்களத் தலைவர்கள் கூறியிருந்த போதிலும், இவற்றிற்கு முரணாக அவர்கள் பின்வருமாறு நடந்திருக்கிறார்கள்.

1) 1958 இல் தமிழருக்கெதிரான படுகொலை பண்டாரநாயக்கா ஆட்சியின் கீழ் கட்டவிடப்பட்டிருந்த இனம், அதனைக் கட்டுப்படுத்த அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தி ஊரடங்கு சட்டத்தைப் பிறப்பிக்குமாறு, சில தமிழ்ப்

பிரமுகர்கள், பிரதமராக இருந்த பண்டாரநாயக்காவிடம் கோரியபோது, “அற்ப உயிதத்தைப் பெரிதுபடுத்துகிறீர்கள்” என்று கூறியதன்மூலம், இனப்படுகொலையை அவர் அங்கீகரித்தார்.

2) “இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு தமிழரின் தலைகளை நொருக்குவதுதான்” என்று, 1982 இல், ஸலித் அத்துலதமுதலி கூறினார்.

3) “யாழ்ப்பாணத் தவர்களின் உயிர்களைப் பற்றியோ அவர்கள் எம்மைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியோ நான் கவலைப்படவில்லை” என்று, 1983 இனப்படுகொலை முடிந்தவுடன் ஜே. ஆர். கூறினார்.

இவ்வாறாக, ஒருபுறம் வாக்குறுதி அளித்து விட்டு தாம் பலமுற்றிருக்கையில் இனப்படுகொலை புரிவதும், இன ஒடுக்குமுறையை முழு மனதுடன் நடத்துவதும் சிங்களத் தலைவர்களின் ஒரு இயல்பாகவும் - இவ்வாறான விதத்தில் வஞ்சிக்கப்படுவது தமிழரின் வரலாறாகவும் உள்ளன. இவற்றை ஆதாரபூர்வமாக, 1925 இல் இருந்து படிமுறையாக நோக்குவோம்.

1) 1925 இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்த சிங்களத் தலைவர்கள், வைத்தியலிங்கம் துரை சாமியின் வீடாகிய ‘மகேந்திர இல்லம்’ தில் வைத்துத் தமிழ்த் தலைவர்களுடன், இலங்கைத் தேசிய கொங்கிரஸின் சார்பில் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டனர். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, இலங்கையின் வட-கிழக்கு மாகாணங்கள் ஓர் அலகு என்பது அங்கொள்ளப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் ஒப்பந்தத்தின் சரத்துக்களும் அமைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் உள்ள அனைத்து அம்சங்களையும் சிங்களத் தலைவர்கள், ஒருதலைப்பட்சமாகப் பின்பு கிழித்து எறிந்தனர். தமிழ் மக்களின் சார்பில் எட்டுத் தமிழ்த் தலைவர்களும், தேசிய கொங்கிரஸின் சார்பில் எட்டும் பேர்களும் 1925, 12 ஆம் மாதம் 19 ஆம் திகதி கைச்சாத்திட்டனர்.

[எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா, இலங்கைத் தேசிய கொங்கிரஸின் கைநூல், 1919 - 1928, கொழும்பு, பக். 662 - 663]

(i) சமஷ்டி முறைதான் இனப்பிரச்சினைக்கான ஒரே சிறந்த தீர்வு என, 1926 இல் பண்டாரநாயக்கா கூறினார்.

(ii) ஈழத்தமிழர் பிரிந்துசெல்லும் சுய நிர்ணய உரிமையுடையவர்கள் என்று, 1944 இல், இலங்கைக் கொழும்புனிஸ்ட் கட்சி கூறியது.

(iii) தமிழருக்கு சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று - 1950 இன் மத்தியவை - ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சுதந்திரக் கட்சி, இலங்கைக் கொழும்புனிஸ்ட் கட்சி, லங்கா சமசாஜக் கட்சி ஆகிய அனைத்து சிங்களத் தலைமைத்துவக் கட்சிகளும் கூறின.

(iv) சமஷ்டி முறையே சிறந்த தீர்வு என்று, 1995 இல், ஜே. ஆர். கூறினார்.

2) பண்டாரநாயக்கா 1926 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் உரையாற்றும்போது, இனப்பிரச்சினைக்குச் சமஷ்டித் தீர்வு அவசியம் என்று வலியுறுத்தினார் அவ்வாண்டு ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரையில், இலங்கைக்கு சமஷ்டி ஆட்சிமுறை வேண்டும் என்றும் அது கண்டிச் சிங்களவர், கரையோரச் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர் என்றுமூன்று மாநிலங்களாக அமையவேண்டுமென்றும் அவர் கூறியிருந்தார். இவ்வாறமையும் சமஷ்டி மாநிலம் ஒவ்வொன்றும் பூரண சுயாட்சி அதிகாரம் உடையதாயிருந்தால் வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார். ஆயிரத்தொரு எதிர்ப்புகள் இதற்கு

செதிராக எழுந்தாலும் இறுதியில் இவ்வாறானதொரு சமஷ்டித் தீர்வே அவசியம் என்றும் கூறியிருந்தார்.

[மோனிஷ் லீடர், ஜூலை 17, 1926,

3) 1944 இல் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, தனிச் சிங்கள மசோதாவைப் பிரேரித்தபோதிலும் இறுதியில், தமிழும் சிங்களும் உத்தியோக மொழிகளாக வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்று, அதற்குச் சார்பாக உரையுமாற்றினார். மேற்படி மசோதா மீதான விவாதத்தில் பேசிய பண்டாரநாயக்கா, தமிழ் இன்க்ஷயம் மிகவும் முக்கியத்துவம்வாய்ந்த ஒன்று என்றும், தமிழை உத்தியோக மொழியாக அங்கீகரிப்பது அவசியம் என்றும் வாதிட்டார். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழி உத்தியோக மொழிகளையுள்ள நாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டிய பண்டாரநாயக்கா, இவ்வகையில் தமிழையும் சிங்களத்துடன் உத்தியோக மொழியாக்குவதில் எந்தவித இடருமில்லை என்றும் கூறினார்.

[ஹன்சார்ட், யூலை 24 - 25, 1944]

4) இவ்வகையில் சிங்களமும் தமிழும் தத்தமக்கென தனித்துவமான பிரதேசங்களைத் தாயகங்களாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பதுடன், அவர்களுக்கென தனித்துவமான மொழி, கலாசாரம், பொருளாதார வாழ்வு உண்டு. இதன்பிரகாரம் தமிழ்த்தேசிய இனத்தினர், கேள்விக்கிடமற்ற வகையில், பிரிந்து செல்லும் சுயநிர்ணய உரிமையை உடையவர்கள் என்று, இவ்வகைக் கொம்பூனிஸ்ட் கட்சி 1944 இல் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

[மைக்கல் நொபேர்ட்ஸ், இவ்வகைத் தேசிய கொங்கிரஸின் ஆவணங்கள், கொழும்பு, 1927, பக். 2575 - 2578]

யாகச் செயற்படுத்தப்படும்" என்று, டி. எஸ். சேனநாயக்கா, 1951 இல் நாடாளுமன்றத்தில் தெரிவித்தார்.

[ஹன்சார்ட், யூலை 24, 1951, சி 1550 - 1551]

9) 1954 இல் 'யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்திருந்த பிரதமர் சேர் ஜோன் கொத்தவால மக்கள் மத்தியில் உரையாற்றுகையில், "எனது அரசாங்கம் வகுப்புவாதத்தை முற்றும் நிராகரிக்கின்றது. அது சிங்களத்துடன் தமிழுக்கும் இவ்வகை முழுவதும் சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானித்துள்ளது. இது வெறும் வார்த்தையல்லாமல் அல்ல; இவ் உறுதி மொழியை எழுத்துக்கெழுத்து நடைமுறைப்படுத்துவேன்" என்று கூறினார்.

[இந்தி ஒகன், ஒக்ரோபர் 1, 1954]

ஆனால், கொழும்பு சென்றதும் இவர் இதனை மறுத்துரைத்தார்.

10) 1955 இல் லங்காசமசமாஜக் கட்சி, நாடாளுமன்றத்தில் தமிழும் சிங்களமும் உத்தியோக மொழி ஆக்கப்படவேண்டும் என்ற பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தபோது, கொத்தவால அரசாங்கம் அதை எதிர்த்தது.

11) தமிழுக்கு சம அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று என். எம். பெரேரா பல காரணங்களைக் காட்டி உரையாற்றுகையில், தன்னை எதிர்த்துநின்ற கொத்தவால அரசாங்கத்தையும் சுதந்திரக் கட்சியையும் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்: "வட பிரதேசம் வாழும் தமிழ் மக்களை தமிழைப் பிரதேச மொழியாகவும் சிங்கள மொழியை மட்டும் உத்தியோக மொழியாகவும் ஏற்கு

சமரச...

(4 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பேச்சுக்களை நாடாத்த வரும்படி சிங்கள அரசை நிர்ப்பந்திப்பதுதான் புவிகளின் நோக்கமாகும்.

புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு எதிரிகளல்லவர்; அதுபோல, பயனற்ற பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு, புலிகள் நண்பர்களும்ல்லர்.

"சந்திரிகா அரசாங்கம் தரவிருந்ததை பெற்றுக் கொண்டிருக்கலாமே! அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கைவிட்டதால் இப்போது, குடாநாட்டையும் இழந்தல்லவா நிற்கின்றோம்" என்று, புலிகளை நோக்கிச் சிலர் கூட்டுறியும் நீட்டுகின்றனர்.

மேலோட்டமான பார்வைக்கு இந்தக் கேள்வி, அர்த்தம் பொதிந்ததுபோலத் தோன்றும். சற்று ஆழமாகப் பார்த்தால், அதில் உண்மை எதுவும் இல்லை என்ற உண்மை தெரியும்.

பதவி ஏற்றவுடன் தமிழினத்திற்கு வழங்குவேன் என்று சந்திரிகா அம்மையார் சொன்னது ஒன்று:

பின்னர் சட்டவரைவாக நாடாளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவின் சமர்ப்பித்தது வேறு:

இப்போது, நாடாளுமன்ற தெரிவுக் குழுவின் விவாதத்தைத் தொடர்ந்து தீர்வுப்பொதி இன்னொன்றாக மாறிவருகின்றது.

பி. பி. சி. கொழும்பு முகவர் புளோரா பெல்லேட் சொல்லியிருப்பதுபோல, 'கழறதை நேர்ந்து கட்டுமையான' கதையே, சந்திரிகா அரசாங்கத்தின் தீர்வுப்பொதிக்கும் நடந்துள்ளது.

இன்று இனப்பிரச்சினையைத் தீர்வுவிவகாரம் தொடர்பாக அம்மையார், தனது அம்மையார் - முற்போக்கு - முகமூடியை இழந்து அம்பலமாகி விட்டார் என்பது வெளிப்படை.

ஆனால், சந்திரிகா அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தை நாட்களில் அவரது உண்மை முகத்தை - சதி நோக்கத்தை - புலிகள் இயக்கம் கண்டு கொண்டுவிட்டது; அதனால்தான், பேச்சுவார்த்தைக் காலக்கெடு விதித்து, அதன்பின் பேச்சிற்றுக்கு புலிகள் விவகிக்கொண்டனர்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பாக சந்திரிகா - ரத்வத்த அரசாங்கத்திடம், அன்றே ஒரு தெளிவான திட்டம் இருந்தது.

அதாவது,

தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கடித்துவிடுவது என்பதே அதுவாதும். இதற்கு இரண்டு வழிமுறைகளை அது தேர்ந்தெடுத்தது வைத்திருந்தது.

(1) தமிழ்த் தேசியத்தைப் படிப்படியாக சிதைத்துவிடும் நோக்கங்கொண்ட ஒரு அரசு குறைத் தீர்வுத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவது. இதைப் புலிகள் ஏற்காது போனால்,

(2) முழுப் படைபலத்தை ஒருங்கிணைத்துப் பயன்படுத்தி, தமிழீழ தேசியத்தின் பாதுகாப்பில் கவசமான புலிகள் இயக்கத்தை அழித்து அரசியல் அரங்கில் இருந்து அதை நீக்கி - அதன்பின் அரைகுறைத் தீர்வுத்திட்டம் ஒன்றை இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வாக வைப்பது. அதாவது, இராணுவ வழிமுலம் இனப்பிரச்சினைவைத் தீர்ப்பது.

பேச்சை அன்றே முடித்துக்கொள்ளாது நீட்டியிருந்தால், இப்போதைய 'கட்டறும்பு' பொதிப்புப் புலிகளுக்கு முன்னும் வைக்கப்பட்டிருக்கும்; அத்துடன், பேச்சும் முறிந்திருக்கும்; போரும் தொடங்கியிருக்கும்; குடாநாட்டுப் படையெடுப்பும் நடந்திருக்கும்.

எனவே, பேச்சு முறிவையும் குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்பையும் ஒன்றாகப்போட்டுக் குழம்பிட்டுக் கொள்ளக் கூடாது.

இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவ வழியும் தீர்வு காண்பது என்பதும், அதை குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்புடன் தொடக்கிவைப்பது என்பதும், சந்திரிகா - ரத்வத்த அரசாங்கத்தின் முலோபாயம் ஆகும்.

புலிகள் இயக்கத்தினது அரசியல் சித்தாந்தம் பற்றி சிங்கள அரசுக்கு நன்கு தெரியும்; அது போல, தமிழீழ மக்களது தேசிய நலன்களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் தலைவர் பிரபாகரன் எவ்வளவு தூரம் உறுதியாக இருக்கின்றார் என்பதும், அரசுக்குத் தெரியும்.

அரைகுறைத் தீர்வுப்பொதிகளைக் கொடுத்து அல்லது ஆசைகாட்டி - ஏமாற்றி விலைக்கு வாங்கப்பட்ட கூடிய நிலையில் புலிகள் இயக்கம் இல்லை என்பதும், அரசுக்குத் தெரியும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, புலிகள் இயக்கத்தினது இருப்பும் - தமிழீழ தேசியத்தினது இருப்பும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பது, உலகிற்கே தெரியும்.

தமிழீழ தேசியம் என்ற அரசியல் உணர்வு தமிழ் மக்களிடம் இருக்கும்வரை, தமிழீழத்தை அடிமையகொள்ளாது என்பது முடியாது.

புலிகள் இயக்கம் இருக்கும்வரை தமிழீழ தேசியத்தை அழிப்பது இயலாது. இந்த நிலையில், சந்திரிகா அரசாங்கம் ஒரு சதித்திட்டம் பற்றி நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றது.

அதுதான், புலிகள் இயக்கத்தைத் தவிர்த்து விட்டு ஒரு அரைகுறைத் தீர்வுத்திட்டத்தை அமுல்படுத்தும் என்பதாகும் தமிழர் தேசியத்திற்கு தோரகம் இழைத்துவரும் தமிழ்க் குழுக்களைப் பயன்படுத்தி இதைச் சாதிக்க, அரசு ஆசை கொண்டுள்ளது.

இது நிராகசையாகும் என்பதும் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஒரு அழகான கற்பனை என்பதும் மிக விரைவில் தெரிந்துவிடும்!

ஒரு தருணத்தில் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை சிங்களத் தலைவர்கள் ஏற்று ஆதரிக்கும் பேசுவர்; இன்னொரு தருணத்தில் - அதிகாரத்திலமர்ந்து தம்மை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டபின் - தமிழ் மக்களுக்கெதிராகச் சிங்கள மக்களைத் தூண்டுவதுடன், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுச் சக்திகள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து, முழு அளவில் தமிழரை ஒடுக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவர்.

5) 1945 இல் டி. எஸ். சேனநாயக்கா அரசாங்க சபையில் உரையாற்றுகையில், "சுதந்திரத்திற்கான எமது மகத்தான போராட்டத்தில், தமிழர்களின் சென்ற தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெருந்தலைவர்கள் தோளோடு தோள் சேர்ந்து போராடினர் என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறவேன்" என்றும், "தமிழர்களின் விசேட இயல்புகளைப்பற்றி எமக்குத் தெரிந்திருப்பதுடன், அவற்றால் நாம் ஆகிச்சிதைப்படுகின்றோம். இவ்வகையின் நல்வாழ்விற்கு தமிழர்கள் அவசியம்" என்றும் கூறினார்.

[ஹன்சார்ட், நொவெம்பர் 8, 1945, சி 6931]

அவர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பற்றிக் கூறுகையில், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நாட்டிற்கு வரக்கூடப்படுவார்கள் என்றொரு பிழையான அபிப்பிராயம் உண்டு என்றும், உண்மை அவ்வாறானது அல்ல என்றும் கூறியபோடு, மேலும், "நான்கள் இந்தியர்களை மதிக்கிறோம், அவர்களை நேசிக்கிறோம், அவர்களை ஒன்று தாரணர்களாகக் கொள்வோம்" என்றும் கூறியிருந்தார்.

[ஹன்சார்ட், நொவெம்பர் 8, 1945, சி 7100 - 7101]

இவ்வாறு சுதந்திரத்திற்கு முன்பு கூறிய டி. எஸ். சேனநாயக்கா, சுதந்திரம் அடைந்ததும், தான் முன்பு கூறியதற்கு மாறாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையையும் பிரஜா உரிமையையும் பறித்து, அவர்களை நாடாற்றவர்களாக்கினார்.

6) "எமது முக்கியமான கைக்கரியம் இத்தேசத்தை ஒரு மொழியாக அன்றி இரு மொழியாகவும் கட்டியெழுப்புவதாகவே உள்ளது" என்று, 1948 இல் டி. எஸ். சேனநாயக்கா கூறினார்.

[சமூக, சமய நடுநிலையம், சிறிலங்காவில் இன மதம், கொழும்பு, (1978) பக். 72]

7) 1951 இல் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தில், சிங்களமும் தமிழும் நாட்டின் உத்தியோக மொழிகளாக்கப்படவேண்டும் என்பது மிகவும் அத்தியாவசியமான விடயம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

[சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரகடனமும் ஈயப்பும், 1951]

8) "தமிழும் சிங்களமும் இவ்வகையின் தேசிய மொழியாகவும் உத்தியோக மொழியாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்துவிட்டோம். அதனை விரைவில் நடைமுறைப்படுத்தியதற்கென ஒரு விசாரணைக் கொமிசனை நியமித்துள்ளோம். எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக தமிழும் சிங்களமும் உத்தியோக மொழி

மாறு நிர்ப்பந்திப்பீர்களேயானால், அது இந்நாட்டில் இரத்தக்களியையும் இனக்கலவரங்களையும் சிவில் யுத்தத்தையும் உண்டாக்கும்."

[ஹன்சார்ட், ஒக்ரோபர் 19, 1955, சி 572 - 626]

12) பண்டாரநாயக்கா 1926 இல் எழுதியதற்கும் 1944 இல் பேசியதற்கும் முரணாக, 1956 இல் தனிச் சிங்கள மசோதாவை நாடாளுமன்றில் தாக்கல்செய்தபோது, இவ்வகைக் கொம்பூனிஸ்டுகளும் சமசமாஜிகளும் அதைக் கடுமையாக எதிர்த்து, தமிழையும் உத்தியோக மொழியாக்கவேண்டும் என்று வாதாடினர். இதில் உரையாற்றிய என். எம். பெரேரா பின்வருமாறு கூறினார்: "கடந்தகால வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்த்தீர்களேயானால், சிறுபான்மை இனங்களை, சாத்தியமான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் டி. எஸ். சேனநாயக்கா காலத்தில் இருந்து நீங்கள் ஏமாற்றி - துரோகம் செய்து வருவதைக் காண்படியும். ஒருகட்டத்தில் வாக்குறுதி அளித்து விட்டுப் பின்பு அதை வேறொரு கட்டத்தில் மீறுவதை வரலாறு முழுவதிலும் காணலாம்."

[ஹன்சார்ட், யூன் 1956, சி 1861]

இவ் விவாதத்தில் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா பேசுகையில், "எமது மக்களுக்கு ஒரு அரசு வேண்டுமா அல்லது இரு அரசுகள் வேண்டுமா? ஒரு இவ்வகை வேண்டுமா அல்லது இரு இவ்வகை வேண்டுமா? ஒரு சுதந்திரமான இவ்வகை வேண்டுமா அல்லது இரத்தம் சிந்தும் இரு துண்டுகளாக்கப்பட்ட இவ்வகை வேண்டுமா?" என்று கேள்வி எழுப்பியபோது, தொடர்ந்து பண்டாரநாயக்காவைப் பார்த்து, "தமிழர்களை நீ பிழையாக நாடாத்துவாயானால், அவர்களை நீ பிழைப்படுத்துவாயானால், அவர்களை நீ பிழையாகப் பிரயோகிப்பாயானால், அவர்களை நீ ஒடுக்கிவிடும், துன்புறுத்தினால் அதன் விளைவாக இவ்வகையின் இனத்தனித்துவமும் மொழித் தனித்துவமும் பாரம்பரியமும் உடைய தமிழர் ஒரு புதிய தேசிய இன உணர்வுடன் எழுந்து, இப்போது கோருவதைவிடவும் அதிகம் கோரும்போது, நீ அதை வழங்கவேண்டியவரும்" என்று சேசரித்தார்.

[ஹன்சார்ட், யூன் 1956, சி 1913]

இவ்வகைத்தீவின் சிறுபான்மை மக்களுக்கு அரசியல் அமைப்பு வாயிலாகப் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர் வழங்கிய இறுதிப் பாதுகாப்பு - 29 ஆவது சரத்தை இதே கொல்வின் நீக்கி விட்டு, சிங்கள - பெளத்த குடியரசாக இவ்வகைத்தீவனை பிரகடனம் செய்யும் புதிய தோர் அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கிய பெருமகனாக விளங்கினார் என்பது, பின்னைய வரலாறாகும்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்) ○

தனியார்மயமாக்கல் - தடுமாரும் அரசாங்கம்!

சி. வரதராஜன்

வளர் முக நாடுகளின் பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் பின்னடைவுகளையும் அதனால் அவை எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளையும் கவனத்திற்கொண்டு, இவற்றைச் சீர் செய்யும் நோக்குடன், 1980களில் உலக வங்கி, அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது. இக் கொள்கையின் முக்கிய செயற்பாடுகளில் ஒன்று, அரசு உடைமையாக உள்ள நிறுவனங்களை தனியார் துறைக்கு விற்றல் என்பதாகும். இதன்மூலம் அரசு நிறுவனங்களை திறமையானதாக மாற்றுவதுடன், அரசினது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பற்றாக்குறையின் அளவைக் குறைக்க முடியும் எனவும் உலக வங்கி ஆலோசனை கூறியது. இத் தனியார்மயமாக்கல் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் நாடுகளுக்கு சலுகை அடிப்படையிலான கடன்களை வழங்கவும், உலக வங்கி முன்வந்தது. வளர் முக நாடுகளின் வளங்களை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் மறைமுகமாகச் சுரண்டுவதற்கு வழிவகுக்கும் ஒரு நவகொள்கையாகக் கொள்ளக்கூடிய, உலக வங்கியின் அமைப்பு ரீதியான சீராக்கல் கொள்கை அமைந்துள்ளது. பல்வேறு நிறுவனங்கள் தமது தேவையான வளர் முக நாடுகளில் மேற்கொள்வதற்கு வழிவகுத்துக் கொடுப்பதன்மூலம், வளர் முக நாடுகளின் செல்வத்தினை, வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்வதற்குரிய ஒரு பாதையினை அமைத்துக் கொடுப்பதே, உலக வங்கியின் வேலையாகும்.

அதிகரித்துவரும் பாதுகாப்புச் செலவு, உட்கட்டிடங்களை விரிவடைந்துவரும் வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை போன்றவற்றினால் நிதி நெருக்கடிக்குள்ளாகியிருந்த இலங்கை அரசாங்கம், அரசு நிறுவனங்களை விற்றல் மூலம், உடனடியாகக் காசு கிடைக்கும். மேலும், உலக வங்கியின் கடன் உதவியும் கிடைக்கும் என்பதனால், தனியார்மயப்படுத்தலை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த ஆரம்பித்தது. 1989 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில், யுனெட்டட் மோட்டர்ஸ் என்ற அரசு நிறுவனத்தை 9½ கோடி ரூபாயிற்கு தனியாருக்கு விற்றதன்மூலம், அன்றைய ஐ.தே கட்சி அரசாங்கம் இதனை ஆரம்பித்துவைத்தது. அப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருந்த பொதுஜன ஜனநாயக முன்னணி இத் தனியார்மயமாக்கலை எதிர்த்ததுடன், குறைந்த விலைக்கு அரசு நிறுவனங்கள் விற்கப்படுவதாகவும் குற்றம் சாட்டியது.

எனினும், பின்னர் பதவிக்கு வந்த பொதுஜன ஜனநாயக முன்னணி அரசாங்கம், தனியார்மயமாக்கலை தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்த ஆரம்பித்தது. இதற்காக 1994 இல் உருவாக்கப்பட்ட 'பொது அரசு முயற்சிகள் சீர்திருத்த அணைக்குழு'யிற்கு (பி.சு.ஆர்.சி) ஜனாதிபதி சந்திரகா, தனது குடும்ப நண்பரான திரு. ராஜன் ஆசீர்வாதத்தினை தலைவராக நியமித்தார். 1995 இல் தனியார்மயமாக்கல் மூலம் 1300 கோடி ரூபாய் திரட்டுவதென இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எனினும், 1995 ஏப்ரல் 19 இல் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிவடைந்து யுத்தம் தீவிரமடைந்தமை, தொழிற்சங்கங்களிடமிருந்து எழுந்து எதிர்ப்புகள் போன்றவற்றினால், 1995 இல் தனியார்மயமாக்கலினால் பெறத் திட்டமிட்ட இலக்கு, 1300 கோடி ரூபாயில் இருந்து 500 கோடி ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டது.

தனியார்மயமாக்கல், மக்கள்மயமாக்கல் என்றால் என்ன?

அரசுக்குச் சொந்தமான தொழில் முயற்சிகளை தனியாருக்கு விற்றல் என்பதனை தனியார்மயமாக்கல் குறிக்கின்றது. இத் தனியார்மயப்படுத்தலில் மக்களையும் ஊழியர்களையும் பங்கு கொள்ளவைக்கும் செயற்பாடே மக்கள்மயப்படுத்தலாகும். அரசாங்க நிறுவனங்களின் சொத்தில் 60% மான பங்குகளை தனியார் முதலீட்டாளர்களுக்கும் 30% மான பங்குகளை பொதுமக்களுக்கும் 10% மான பங்குகளை ஊழியர்களுக்கும் வழங்கும் நடவடிக்கையை மக்கள்மயப்படுத்தலாகும். தனியார்மயப்படுத்தலின் போது எழுக்கின்ற எதிர்ப்புகளைச் சமாளிப்பதற்கான ஒரு தந்திரமான செயற்பாடே மக்கள்மயப்படுத்தலாகும். குறைக்கின்ற நாய்களுக்கு வீசி எறியப்படும் ரொட்டித் துண்டுகள் போன்றதே, தனியார்மயமாக்கலின்போது மக்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் விற்பனை செய்யப்படும் பங்குகளாகும்.

1996 ஆம் ஆண்டு, அதாவது இந்த ஆண்டு, தனியார்மயமாக்கலின்மூலம் 2100 கோடி ரூபாய் திரட்டுவதற்கு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இதுவும் சாதாரணமற்றதாக இருக்கும் என்பதனை அரசு அண்மைக்கால நிபந்தனைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. யுத்தம், கொடூரம், புகள் எடுத்துச்செல்லப்பட்டுள்ளமை, அரசின் தனியார்மயமாக்கல் முயற்சிகளைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. அரசாங்கம் விற்க முயற்சி செய்த பல் நிறுவனங்களுக்கு குறைந்த விலையை கேட்கப்பட்டுள்ளது. வரையறுக்கப்பட்ட மூலதன அபிவிருத்தி முதலீட்டு நிறுவனத்தில் தான் வைத்திருந்த 40.8% மான பங்குகளை 40% பட்டி அரசாங்கம் விற்க முற்பட்டபோது, 2.8% மான பங்குகள் மட்டுமே வாங்கப்பட்டன. அது

வும் 5 மாதங்களின் பின்னரே வாங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரியன்ட் லங்கா லிமிட்டெட் நிறுவனத்தின் 60% பங்குகளை ஒரு பங்கு 1000 ரூபாப்படி அரசாங்கம் விற்க முற்பட்டது. ஆனால், இதற்குக் கேட்கப்பட்ட ஆக்கூடுதலான விலை 410 ரூபாய் மட்டுமே. இதன்படி, இந்த நிறுவனத்தின் சொத்தின் மொத்தப் பெறுமதி ஆயிரம் மில்லியன் ரூபாய்; ஆனால் கேட்கப்பட்ட தொகை 738 மில்லியன் ரூபாய் மட்டுமே. இதேபோன்று லங்கா மின்சாரக் கம்பனியின் (எல்.ஈ.சி.ஓ.) 2040 மில்லியன் ரூபாய் பங்குகளை அரசாங்கம் விற்க முற்பட்டபோது, 1500 மில்லியன் ரூபாய் மட்டுமே கேட்கப்பட்டது. லங்கா மின்சாரக் கம்பனியை (எல்.ஈ.சி.ஓ.) மின்சக்தி அமைச்சர் என்ற வகையில் விற்று, பாதுகாப்பு

தனியார்மயமாக்கலின் தீமைகள்

- (1) அரசாங்கத் தொழில் முயற்சிகள் சமூகநலன், சமத்துவம், வேலை இயங்கும்; ஆனால், தனியார்மயப்பட்ட நிறுவனங்கள் இலாப நோக்கத்தை முதன்மையப்படுத்துவதனால், சமூகநல நோக்கங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடும்.
- (2) தனியார் மயப்படுத்தலினால் வேலை வாய்ப்புக்கள் குறைவடையும்.
- (3) போக்குவரத்து, மின்சாரம், தொலைத்தொடர்பு போன்ற சேவைத் துறை நிறுவனங்கள் தனியார்மயப்படுத்தப்படும்போது, இவை மக்களிடம் இருந்து அறவிடும்

அமைச்சர் என்ற வகையில் ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்யும் முயற்சியில் ரத்வகத் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இந்நிலையில் இவற்றின் விற்பனைகளை அரசாங்கம் பிற்போட்டுள்ளது. இது ஒருபுறமிருக்க, தனியார்மயமாக்கலுக்கு எதிர்ப்பவைகள் சிறிவங்காவில் உருவாகிவருகின்றன. அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் கூட்டுக் கட்சிகள் - குறிப்பாக லங்கா சமசமாஜக் கட்சி - தனியார்மயமாக்கலைப் பகிரங்கமாக எதிர்த்து வருகின்றது. இக் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவரான திரு. வாசுதேவ நானாயக்கார, கட்சியின் சார்பில் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. பொண்டி செய்சாலை பதவி விலகும்படி பகிரங்கமாக வேண்டுகோள் விடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மறுபக்கம், தொழிற்சங்கங்களிடமிருந்தும் பொதுமக்களிடமிருந்தும் எதிர்ப்புகள் இளம்பத் தொடங்கிவிட்டன. தனியார்மயப்படுத்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் சமூகநலனைப் புறக்கணித்து, முற்றுமுழுதாக இலாபநோக்கத்தின் அடிப்படையில் இயங்கத் தொடங்கவே, மக்களின் எதிர்ப்பு

அரசின் தனியார்மயமாக்கலை தொழிற்சங்கங்கள் மூர்க்கத்தனமாக எதிர்த்துள்ளன. அண்மையில், இலங்கை மின்சார சபையின் உடைமையாக உள்ள லங்கா மின்சாரக் கம்பனியை (எல்.ஈ.சி.ஓ.) தனியார்மயமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த முயற்சியை எதிர்த்து, இலங்கை மின்சாரசபை ஊழியர்கள், சிறிவங்காவை நான்கு நாட்கள் இருளில் மூழ்கவைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சிறிவங்காப் பொருளாதாரத்தின் எதிர்காலம் இருள்மயமானது என்பதற்கான அறிதறியே இது. வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஊழியர்கள் இயந்திர சாதனங்களை சேதமாக்கியமை, இலங்கைத் தொழிலாளர்களின் தொழில் ஒழுக்கம் தொடர்பான ஒரு அச்ச உணர்வினை, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஏற்கெனவே யுத்த பிரதிபலனம் மிரண்டுபோயிருக்கும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை, கட்டுப்பாடற்ற

இலங்கைத் தொழிலாளர் படை பயமுறுத்தி வெளியேற்றிவிடப்போகின்றது.

தனியார்மயமாக்கலுக்கு எதிராக அரசாங்கத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் எழுப்பும் பலத்த எதிர்ப்புக்களும், யுத்த நெருக்கடிகளினால் கொடூரமில்லாத முதலீட்டுச் சூழல் பாதிக்கப்பட்டுள்ளமையும், அரசின் தனியார்மயமாக்கல் முயற்சிக்குப் பெரும் பின்னடைவினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. எனவே, தனியார்மயமாக்கல் மூலம் இவ்வாண்டு கிடைக்கும் எனத் திட்டமிடப்பட்ட 2100 கோடி ரூபாயினைப் பெறமுடியாமற் போகலாம். இவ்வாண்டுக்கான பாதுகாப்புச் செலவு, திட்டமிட்ட 3800 கோடி ரூபாயிற்குப் பதிலாக 4600 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என, பிரதி நிதியமைச்சர் ஜி. எல். பீரில் அண்மையில் கூறியுள்ளார். இந்நிலையில் தனியார்மயமாக்கலும் பாதிக்கப்பட்டால், வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறை 11000 கோடி ரூபாய் என்ற உயர்ந்த மட்டத்திற்கு அதிகரிக்கும். இந்நிலையில் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற ஒரே வழி, தனது மூலதனச் செலவுகளைக் குறைப்பதே ஆகும். அதாவது, எதிர்காலப் பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தியாகம் செய்வதே, அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் ஒரே வழியாகும்.

தனியார்மயமாக்கலை எதிர்த்து இ-து சாரியினரும் தொழிற்சங்கத்தினரும் தேசிய பொருளாதாரத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கின்றனர். மறுபுறம் உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்றவை தனியார்மயமாக்கலை ஆதரித்து, பூகோளப் பொருளாதாரத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன. அரசாங்கம் எதனை ஏற்கப் போகின்றது? தனியார்மயமாக்கலினின்றும் அரசாங்கம் பின்வாங்குமோவானால், வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கையில் எதிர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். அதுமட்டுமன்று, அரசுத்துறை ஊழியர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அரசாங்கத்தின் இயலாமையை இது வெளிப்படுத்தும். அதேநேரத்தில், உலகவங்கி தனது உதவிகளை நிறுத்துவதாகப் பயமுறுத்தி, கடுமையான நிபந்தனைகளை இலங்கை மீது விதிக்கும். வெளிநாட்டு உதவிகளில் பெருமளவு தங்கியிருக்கும் இலங்கையினால் இதனைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியுமா? பொருளாதாரம் ஒருபெரும் அழிவுக் காலத்தினை நோக்கி நகரிகின்ற அறிகுறி தென்படுகின்ற இக்கட்டத்தில், அபிவிருத்திக்கொள்கையை பின்பற்றவேண்டிய பெரும் தேவை இன்று உள்ளது. வானளாவ உயர்ந்துவரும் பாதுகாப்புச் செலவின் மத்தியில், அபிவிருத்தி என்பது பகற்கனவாவே அமையும்! O

பலைகள் உருவாகிவிட்டன. தனியார்மயப்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்து சேவை நிறுவனங்கள் பஸ் கட்டணங்களை உயர்த்த ஆரம்பித்து விட்டன. தனியார்மயப்படுத்தப்பட்ட 'கொழும்பு காஸ், நீர் கம்பனி' அண்மையில் தனது கட்டணத்தை 10% தினைால் உயர்த்தி உள்ளது. உயர்ந்தளவிலான பணவீக்கம், அதிகரித்துவரும் வேலையின்மை என்பவற்றின் விளைவாக குறைந்த வாழ்க்கைத்தரத்தினை அனுபவிக்கும் மக்களை மேலும் நெருக்கடிக்குள் தள்ளுவதாக, இக்கட்டண உயர்வுகள் அமைந்துள்ளன.

தொழிற்சங்கங்களின் போர்ப் பிரகடனம்!

இந்த அரசாங்கம் பதவி ஏற்றலிலிருந்து இதுவரை, சுகாதார சேவைகள் பகுதியில் மட்டும் வைத்தியர்களின் வேலைநிறுத்தம் உட்பட 24 வேலைநிறுத்தங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன என, ஐலண்ட் பத்திரிகை குறிப்பிட்டுள்ளது.

இதுதவிர, தோட்டத் தொழிலாளரின் பாரிய வேலைநிறுத்தம் ஒன்றும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடந்துள்ளது. அத்துடன், அண்மையில் கொழும்பை இருட்டாக்கிய இலங்கை பிரச்சார சபை ஊழியரின் வேலைநிறுத்தமும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக நடாத்தப்பட்டுள்ளது.

இதில் முக்கியமான அம்சம் யாதெனில், இந்த வேலைநிறுத்தங்களில் ஒன்றுகூட, தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டுச் சமூகமாக முடித்துவைக்கப்படவில்லை. தொழிலாளரை மிரட்டிப் போராட்டங்களைக் கைவிடச் செய்ததும் அல்லது அரசாங்கத்தால் கருத்தில் எடுக்கப்படாது போராட்டங்கள் தோல்வியில் முடிந்ததுமான கதைகளே உண்டு.

இதனுடைய அர்த்தம், அந்த வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் எந்தநேரத்திலும் மீண்டும் வெடிக்கலாம் என்பதேயாகும். இதனை உண்மை என நிரூபிக்கும் வகையில், தாழியர் சங்கம் ஒரு பரிசுரக அறிக்கையை விடுத்து முள்ளது.

செய்தி செய்தி

யூன் 15 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் தமது கோரிக்கைகள் தீர்த்தவைக்கப்படாவிட்டால் மீண்டும் வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தைத் தொடங்கப்போவதாக, தாழியர் சங்கம் அரசாங்கத்தை எச்சரித்துள்ளது. இதுபோல, மற்றைய தொழிற்சங்கங்களும் போராட்டங்களை மீண்டும் நடாத்த வாய்ப்புக்கள் நிறைய உண்டு.

இத்தகைய தொடரான வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களால் அரசிற்கு நிச்சயம் கணிசமான அளவு பொருளாதார நஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. மின்சார சபை ஊழியரின் வேலைநிறுத்தத்தால் அரசுக்கு 300 கோடி ரூபா நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளது எனப் பத்திரிகைச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன; தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தமும் அவ்வாறானதே.

இந்தப் போருளாதார நஷ்டங்களுக்கு அப்பால் - இத்தகைய வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்கள் காரணமாக - வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்கு சிறிலங்கைத் தொழிலாளர்களின் மீது ஏற்பட்டுள்ள அவநம்பிக்கை, சிங்கள அரசுக்குப் பாரிய நஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது.

அரசியல் உறுதிப்பாடு, தொழிலாளர் ஒத்தழைப்பு என்பன வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்கள் எதிர்பாரக்கும் முக்கிய இரு விடயங்களாகும். போரின் தாக்கங்கள் கொழும்பை எட்டுவதால் தோன்றும் பதற்றம், பாதுகாப்பின்மை போன்றவை வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை அச்சமடையச் செய்துள்ள இந்த நிலையில், அடுத்தடுத்து நடைபெறும் தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகளும் அதை அடக்க அரசாங்கம் எடுக்கும் கடுமையான எதிர்ப் நடவடிக்கைகளும், கொழும்பின் அரசியல் உறுதிப்பாட்டை நாளைடைவில் பெரிதும் சீர்குலைக்கும்.

பதவிக்கு வரமுன்னர் பொதுஜன ஜனநாயக முன்னணி மக்களுக்கு வழங்கிய தோல்வாக்குறுதிகளில் ஒன்றைத்தானும் சந்திரிகா அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்பது, கொழும்புப் பத்திரிகைகள் பலவற்றின் குற்றச்சாட்டு இதை அடிப்படப்படுத்துகமாகக் கேலிச்சித்திரங்களை, சண்டை வீட்டு பத்திரிகை தொடர்ச்சியாக வெளியிட வருகின்றது.

பொ. ஜ. முன்னணி ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்கு உதவிய சக்திகளில் முக்கியமானவை சிங்கள தேசத்துப் பத்திரிகை உலகமும் தமிழ்ச் சங்கப் பட்டாளம் என்றால், அது மிகையாகாது. முன்னைய ஜ. தே. கட்சி ஆட்சியாளர்களால் அடக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த இந்த இரு பகுதியினரும் பொ. ஜ. முன்னணியை ஆதரித்ததில், வியப்பொன்றும் இல்லை.

ஆனால், இன்று இந்த இருபகுதியினரும் பொ. ஜ. முன்னணி அரசாங்கத்தால் பல்புவறு இடர்களைச் சந்தித்துவருகின்றனர்.

வடக்குக் கிழக்கின் டோரை ஒருமுனையிலும், பத்திரிகை உலகம் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களின் எதிர்ப்பை மறுமுனையிலும், சந்திரிகா அரசாங்கம் சந்தித்துள்ளது. குடாநாட்டில் அரசுப் படைகள் பெற்று தற்காலிக இராணுவ வெற்றிகளைக் கையிற் கொடுத்துக்கொண்டே, தென்னிலங்கையில் இருந்து வரும் அரசியல் எதிர்ப்புக்களை முறியடிக்கச் சந்திரிகா அம்மையார் முயற்சிக்கின்

றார். பொ. ஜ. முன்னணி அரசாங்கத்தின் இந்தச் சர்வநதிகாரப்போக்கை, எதிர்க்கட்சி இப்போது நன்றாகவே பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. அம்மையாரின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கால், முன்னணிக்குள்ளும் கருத்துமோதல்கள் அதிகரித்துவருகின்றன. இவை எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அம்மையாரின் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அரசியல் நெருக்கடியைக் கொடுத்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை!

அழித்தவர்கள் ஆக்கப் போகின்றார்கள்!

தமிழர் தாயகத்தினை மயானபூமியாக மாற்றியவர்கள் இன்று, அதனைச் சொர்க்கப் பூமியாக மாற்றப்போவதாக அறிவித்துள்ளனர். இதற்கு தமிழ் மக்களின் உதவியையும் ஆலோசனைகளையும் சந்திரிகா கேட்டுள்ளார்; இதற்கு ஒரு குழு அமைக்கப்படும் எனவும், இதற்கு ஒரு தமிழ்நேர தலைவராக நியமிக்கப்படும் எனவும் ஆசைவார்த்தை கூறியுள்ளார்.

விடுதலைப் புலிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடாத்திக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், வடக்குக் கிழக்கு மாகாண புளரமைப்புக்கு என ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்போது, நிமால் சிற்பாடி, சிலவா என்ற சிங்கள அமைச்சரை யு அக்குழுவிருந்த தலைவராக சந்திரிகா நியமித்தார். மேலும், பேச்சுவார்த்தையின்போது விடுதலைப் புலிகள், இப் புளரமைப்பு வேலைகளையே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தனர். ஆனால், சந்திரிகா அதனை மறுத்து, முதலில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வைப் பற்றிப் பேசுவோம்; அதன் பின்புதான் மக்களின் புளரமைப்பு - புனர்வாழ்வு பற்றிப் பேசுவோம் என்றார். இன்று இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு காணாமல் போய்விட்டது; புளரமைப்பு முன்னுக்கு வந்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. பாதுகாப்புச் செலவு அரசின் கட்டுப்பாட்டினையே மீறி வானளவையார்ந்து செலவினது. 1996 ஆம் ஆண்டின் பாதுகாப்புச் செலவு இலக்கு 3800 கோடி ரூபா. ஆனால், இப்போது அது 4600 கோடி ரூபாவாக உயரும் என, பிரதி நிதியமைச்சர் ஜி. எஸ். பிரீஸ் கூறியுள்ளார். தனியார்மயமாக்கலின் பின்னடைவின்மீது, அதன்மூலம், கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட 2100 கோடி ரூபாவும் கிடைக்காது போல் தெரிகின்றது. மின்சார, வரட்சி என்பன உற்பத்தியில் பெரும் பாதிப்புகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன. உல்லாசப் பிரயாணத் துறையின் வீழ்ச்சி, வெளிநாட்டு முதலீடுகளின் வீழ்ச்சி என்பன நிலைமையை மேலும் மோசமாக்குகின்றன. பாதுகாப்புச் செலவினை எவ்வாறு சீர்திருத்தம் என்பது இன்று அரசின் மிகப்பெரிய தலையிடி. இதற்கான ஒரு தீர்வு யாழ்ப்பாணம் அமைதி நகரம் என்ற பிரகடனம். இதன்மூலம் வெளிநாட்டு உதவிகளைப் புளரமைப்புக்கெனப் பெறலாம் என்று அரசு கருதுகின்றது. ஆனால், தாம் கொடுக்கும் உதவிகள் யாழ்ப்பாணம் புளரமைப்புக்கு வழிவகுக்காது; மாறாக, அப்பாணம் யுத்தத்திற்குச் செலவிடப்பட்டு, கொஞ்சநஞ்சுமாவது எஞ்சியிருக்கும் யாழ்ப்பாண நகரத்தின் முழுமையான அழிவிற்கே அடி வழிவகுக்கும் என, வெளிநாடுகள் உணர்ந்து விட்டன; எனவே, உதவி வழங்கவும் மறுத்து விட்டன!

சந்திரிகா அரசாங்கத்திற்கு உலக வங்கி ஆலோசனை

2000 ஆம் ஆண்டில் சிறிலங்கா: செயல்முறைக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டம் என்ற தலைப்பில், ஒரு பொருளியல் ஆய்வை உலக வங்கி நடாத்தி உள்ளது. சிங்களப் பொருளியல் ஆய்வாளர் சிலருடன், உலக வங்கியின் பொருளியல் நிபுணர்கள் சிலரும் இணைந்து இந்த ஆய்வைச் செய்துள்ளனர்.

சிறிலங்காவின் அரசுப் பொருளாதாரத்தை படுகுழியில் இருந்து மீட்க உதவுவதுதான் இந்த ஆய்வின் நோக்கம் என, உலக வங்கி கூறியுள்ளது. இந்த ஆய்வு முடிவுகள், நலிந்து போயுள்ள அரசுப் பொருளாதாரத்திற்கு 'குளுக் கோஸ்' ஏற்றம் என்று உலக வங்கி தெரிவித்தாலும்கூட, அது சிங்கள மக்களிடமிருந்து பாரிய எதிர்ப்பைச் சந்திக்கப்போகின்றது என்ற யதார்த்தத்தையும் எல்லாரும் உணர்ந்தே உள்ளனர்.

இலவச வழங்கல்களையும் மலாய் உதவிகளையும் உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும் என்பது, அந்த ஆய்வு முடிவின் ஒரு அம்சம்; அடுத்தது, அரசு நிறுவனங்கள் அனைத்தையும் தனியார்மயமாக்கிவிடவேண்டும் என்பது. இலங்கை வங்கி, மக்கள் வங்கி, தேயி சேம்பிங் வங்கி என்பனவும் தனியார்மயமாக்கப்படவேண்டும்'' என்று உலக வங்கி ஆலோசனை கூறியுள்ளது.

உலக வங்கியின் இந்த ஆலோசனைக்கு

சந்திரிகா அம்மையார் உடனடியாகவே பதில் கூறவேண்டிய அளவுக்கு, சிங்கள தேசத்தில் அது பரபரப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது.

உலக வங்கி கூறுவதுபோல மேற்குறித்த வங்கிகள் தனியார்மயப்படுத்தப்பட மாட்டாது என, அம்மையார் அறிவிப்புச் செய்துள்ளார்.

இதன் அர்த்தம், உலக வங்கியின் ஆலோசனைப்படி ஏனையவை தனியார்மயப்படுத்தப்படும் என்பது அல்லவா! தனியார்மயப்படுத்தப்படவேண்டும் என்று உலக வங்கி ஆலோசனை கூறியவற்றுள் தொலைத்தொடர்பு சம்பந்தப்பட்டவை, மின்சாரத்துறை சம்பந்தப்பட்டவை, உயர்கல்வி மற்றும் சுகாதாரம் சம்பந்தப்பட்டவை அடங்குகின்றன.

''இலவச விநியோகங்களை நிறுத்தவேண்டும்'' என்று உலக வங்கி கூறும்போது, ''பாடசாலை மாணவர்களுக்கான சீருடைகளை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும்'' என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. ''மலைய உதவிகளை நிறுத்தவேண்டும்'' என்று அது கூறும்போது, ''கோதுமை மாவிற்கான மானியக் கொடுப்பனவையும், உரத்திற்கான மானியக் கொடுப்பனவையும் கைவிடவேண்டும்'' என, ஆலோசனை கூறியுள்ளது.

உலக வங்கியின் ஆலோசனைகளை உடனடியாக நிறைவேற்ற, அரசு முயற்சிக்க மாட்டாது. ஏனெனில், அது மாபெரும் அரசியல் குழப்பத்தை சிறிலங்காவில் ஏற்படுத்திவிடும். ஆனால் மிக விவரமாக இதை அமுல்படுத்தும்படி, அரசை உலக வங்கி நிர்ப்பந்திக்க இடமுண்டு.

உலக வங்கியின் ஆலோசனைகளுக்குச் செவி மடுக்காதுவிட்டால், உதவி வழங்கவில் அது, சில கட்டுப்பாடுகளை சிங்கள அரசுமீது கமத்தும், பாரிய பொருளாதாரச் சிக்கலைச் சந்தித்துள்ள சந்திரிகா அரசாங்கத்திற்கு, அவை பெரிய தலையிடியைக் கொடுக்கப்போகின்றன. அதே வேளை, உலக வங்கியின் ஆலோசனையை ஏற்றுச் செயற்பட்டால், அம்மையாரின் அரசு கவிழ்ந்தாலும் கவிழலாம்.

இதனுடைய அர்த்தம், சந்திரிகா அரசாங்கத்திற்கு முடிவுகாலம் நெருங்கிவிட்டது என்பது அல்ல -

முடிவின் ஆரம்பம் தொடங்கியுள்ளது என்று கூறலாம்!

நானுக்குக்காட்டி

''...இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் இலங்கை அரசாங்கங்கள் மிக மிகத் தாமதமாகவும் மிக மிகக் குறைவாகவும் கொடுக்க முன்வந்துள்ளன. இந் நகல் திட்டமும் அவ்வாறே. உதாரணமாக, ஜனவரியில் வெளியிட்ட நகல் திட்டத்தில் ஒகஸ்ட் யோசனைகளைவிட குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் அதிகாரப் பரிசீலனை எதிராளவர்களின் கை ஒங்கியிருப்பதாகவே கொள்ளமுடியும்.

... இது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய எந்தவொரு அமைப்பினும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தாமல் தான் தோன்றித்தனமாக இதனைக் கொண்டு வந்துள்ளது. இதை நான் தகுதினையே ஏற்றுக்கொள் என்ற மமதைப் போக்குடனையே இது முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ரொகான் எதிரிசங்க 'சரிநிகர்' - மே 30 - ஜூன் 12, 1996.

''அவ்வப்போது ஆட்சியில் இருந்த அரசுகள் அவ்வப்போது இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கான நடத்திய அரசியல் கட்சி மாநாடுகள், வட்டமேசை மாநாடுகள், சர்வகட்சி மாநாடுகள், பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுக் கூட்டங்கள், 'சுத்துமாத்ருக்கள்', தமது ஆட்சி அதிகாரங்களை தொடர்ந்து காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக ஆடிய கபட நாடகங்களாகவே அமைந்தன. இது இந்நாட்டின் வரலாற்று உண்மையாகும்.

- ஏ. சாந்தகுமார் 'விரகேசரி' - 15. 05. 1996

''யாழில் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள பொலிக் குழு இப்பொழுது 3,000 முறைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என, மே 15 'தின்மீன்' பத்திரிகை தலைப்புச்செய்தி வெளியிட்டது. இம்முறைப்பாடுகளுக்குள் அரசாதாரண செயல்கள், பாலியல் வல்லுறு, பின்னடைவுகள் கடத்தப்படல், வீடுகள் சேதமாக்கப்படல் மற்றும் வெவ்வேறு முறையிலான பழிவாங்கல்களும் அடங்கும்.

- சென்றவாரக் குவிமையம் பத்தியில். 'சரிநிகர்' - மே 30 - ஜூன் 12, 1996.

''...குடியிப்பிரகாசம் - ஒன்று இராணுவ நடவடிக்கையின்போது அறுபது லட்சம் ரவைகளும், சாதாரண, ஆடலறி, தாங்கள் ஏற்கணைகள் உட்பட 87,000 ஏறிகளைகளும் பாவிக்கப்பட்டுள்ளது.

- வருண கருணநிலக 'கவுண்ட பொயிற்' இதழில்.

பண்டா குடும்பம் போல் உண்டா உலகில்?

சில தினங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பில் சிறிமாவோ ரத்வலப் பண்டாரநாயக்காவின் நீண்ட அரசியல் வாழ்வின் புகழைப்படுத்தும் முகமாக, சிறிய விவரணத்திற்குரியவராக வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. அம்மையாளினதும் அவரது பிள்ளைகளினதும் கூற்றுக்களாக மீண்டும் நிகழவுகளாக அமையும் இத்திரைப்படம், பல உணர்வுகளைக் கிளப்புகின்றது.

'தென்னாசியாவிலே பண்டா குடும்பம் போல் உண்டா' எனப் பெருமையடித்துக்கொள்கிறது. ரத்வலத் குடும்பத்துச் செய்தி ஏதான ஐலண்ட். இத்தியாவின் நேருக்கள், பாகிஸ்தானின் பூட்டோக்கள், பங்களாதேசத்தின் ரகுமான் என்பவர்கள் எல்லாருக்கும் இல்லாத பெருமையாக, ஒரே குடும்பத்திலே இரண்டு பிரதமர், ஒரு சோனா திபி, உயர் அரசியல் பதவிகளையுடையாரும் இன்னொருவர் என்பதுவே, இப்பெருமைக்குக் காரணங்களாக கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதே வேளை, அரசியல் எமது குடும்பத்தோடும்; அதில் ஈடுபட்டால் நாம் ஓட்டாண்டியானதுதான் மிச்சம்; அதில் வாரிசு கொட்டியதே அதிசயம்; பதிலாக, பெற்றோர் மிகக் குறைவு எனவும் திரைப்படத்தில் கூறப்படுகிறதாம். இவையெல்லாம் உண்மைதான் என நாம் அறியப்புகுந்த வேளை, கந்தை, தாய், மகன் என விரியும் பண்டா குடும்ப ஆட்சியிலே உள்ள - விசித்திரமான ஆளால் ஆபத்தான-ஒற்றுமைகள் சில வெளிப்பட்டன. தொடர்புமே இடையும் முடிவும் ஒன்றாலும் ஒற்றுமைத் தன்மைகள் இவை!

தொடக்கம் எவ்வாறிருந்தது? மே 1956 ஆம் ஆண்டுத் தோடதில் பண்டாரம், மே 1970 இல் சிறிமாவோவும், அண்மையில் சந்திரிகா அம்மையாரும் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளை அடைந்தமைக்கு, அவ்வக் காலகட்டங்களுக்கு முன்பு பதவியிலிருந்த ஜே.கே.கே.சிவலிங்கம், மிக மோமான மக்கள் விடுதலை செயற்பாட்டுக் காரணமாகவே. 1952 ஆம் ஆண்டு மேயில் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற டீலியும், தொடக்கத்தில் அவரது நிதிமந்திரியாய் இருந்த ஜே.ஆரும், 1953 ஓசல்டில், அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களுக்கு அரசு வழங்கிய மாணிபத்தை வெட்டி - ஒரு கொத்து அரிசியை 25 சதகத்திலிருந்து 70 சதமாக்க, சீனி விலையை இரட்டிப்பாக்க, பாடசாலை மதிய உணவை வெட்டி, போக்குவரத்து, தபால் கட்டணங்களை இரட்டிப்பாக்க - 1953 ஆம் ஆண்டு ஓசல்டில் பெரும் வேலை நிறுத்தம் வெடித்தது. எனவே, நிலைமைகளை சரியாகக் கணக்கிட்டு ஏற்கெனவே தனிக்கட்சி ஆரம்பித்த பண்டா என்ன செய்தார்? சிங்கள பொதுமக்கள் யுத்தத்தை, சிங்களத்தின் சிப்பியை, பொளத்ததின் மேன்மையை உச்சியில் வைத்துக் கொண்டாடப் போவதாகக் கூற்றாவிட்டார். 24 மணித்தியாலத்திற்குள் சிங்களம் ஆட்சிமொழியாகும் என்ற பண்டா, இன்னொரு உத்தியையும் பின்பற்றினார். அதுதான் கூட்டணி அமைக்கும் வித்தை. 'மகஜன சக்சத் பெரமுன்' எனப்படும் 'மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி இயையும்' (எம். ஈ. பி.), அப்போது இடதுசாரிகளின் தந்தையாக இருந்து பின் வலதுசாரியாகப் பிரமாணம் பெற்ற சிவிலி குணவர்த்தனாவின் வி. எல். எஸ். எல்.பி. கட்சியையும், டிபிள்யு. தக நாயக்காவின் 'சிங்கள பாசா பெரமுன்' இயையும் இணைத்துக் கூட்டணி உருவாக்கினார். எனவே, இதன் அறுவடையாக 1956 மேயில், 39.5 வீழுக்காடு வாக்குகள் பெற்று,

95 தொகுதிகளில் 51 ஐ வென்று ஆட்சியைப் பிடித்தார் பண்டா. அப்போது ஜ.தே.கே.சி பெற்றது 8 இடங்கள் மட்டுமே.

1970 களிலும் இக்கதையின் மறு பதிப்பு. 1965 - 1970 ஜ.தே.கே.சி ஆட்சியில் நாடே நலிவற்றது. முதலாளிகள் கொழுத்தனர்; ஏழைகள் இளைத்தனர். 1952 ஆம் ஆண்டு 100 ஆக்கக் கணிக்கப்பட்ட வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டெண், 1970 இல் 122 ஆகியது. கிராமப்புறங்களிலே உயர்கல்வி கற்று வேலையற்றவரின் தொகை அதிகரித்தது. வேலைப்பையில் 14 வீழுக்காட்டினர் வேலையற்றவராயினர். 65 வீழுக்காடு மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழ்ந்தனர். எனவே, அரசியல் குடும்பத்தொழிலாளிகளிடையே, போட்டி மிகுந்தது. சாயம் களைந்து - சோசலிச முக முடி அணிந்து, மக்கள் தலைவி ஆகி, கணவர் காட்டிய வழியில் இன்னொரு கூட்டணி அமைத்தார் சிறிமாவோ அம்மையார். எல்.எஸ்.எல்.பி.இணைத்துக் கூட்டணிக்கு இப்போதைய பெயர் ஐக்கிய முன்னணி. ஐக்கிய முன்னணியின் வாக்குறுதிகளை நம்பி, ஜே.வி.பி. அமைப்பின் உறுப்பினர் அதன் வெற்றிற்கு மாடாக உழைத்தனர்; மக்களும் மயங்கினர். 1970 மேயில் 90 இடங்களைப் பெற்று சிறிமாவோ பெரு வெற்றி அடைய, ஜ.தே.கே.சி பெற்றது 17 இடங்கள் மட்டுமே.

இனி மகளின் கதை. தந்தையைப் போல் தாய்; தாயைப் போல் மகன். 17 வருட ஜ.தே.கே.சியின் ஆட்சியை இரண்டே பிரண்டு ரொற்களில் - தூசனய, பீசனய என - அதாவது உச்சணமும், தாங்கமுடியா அடக்குமுறை என வருணித்து, "தந்தையை-கணவனை இழந்த, இரு பிள்ளைகட்கான விதவைப் பெண்!", "உங்களில் ஒருத்தி" என தன்னை உருவகித்து, போருக்குச் செல்வீடு 2500 கோடியை மிச்சம் பிடித்து அற்புதங்கள் நிகழ்த்தப் போவதாகக் கூறிய சந்திரிகா அம்மையார், தந்தை, தாயைவிட்டு ஒருபடி மேலேபோய் ஏழு கட்சிக்கூட்டணியை உருவாக்கி, அக்கூட்டணிக்கு சார்ச்சிரமமாக பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி எனப் பெயரிட்டார். பதவியைப் பிடித்த கதை எல்லாருக்கும் தெரிந்த கதை!

இதுவரை பண்டா குடும்பம் பதவிக்கு வந்த சுருக்கக் கதை சொல்லப்பட்டது. இனி - பதவிக்கு வந்தபின் நடந்த கதை; அதுவும் ஒரேமாதிரியான கதைதான். கூட்டணிகள் முறித்த கதைதான். வாக்குறுதிகள் மீறப்பட்டதால் வந்த விளையும், இவை எல்லாவற்றிற்கும் நிழல் திரை போட - திசை திருப்ப - தமிழ்த் தலையில் மீளாயி - அரைக்கப்பட்ட பெரும் கொடுமையும் பண்டா குடும்பச் சொத்துக்களாக, என்றும் வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கும். இவ்வாறு கூட்டணி அமைக்கும் தொழிலைத் தொடர்பு பண்டா 1956 ஆம் ஆண்டு, பனிப்பை கைத்தொழில் அமைச்சராகினார். தொடக்கத்தில் முற்போக்கான தோற்றத்தைக் காட்டிய பண்டாவை நம்பி, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டமொன்றைக் கொண்டு வர சிப்பியுள்ளபோது, பண்டாவின் அமைச்சரவையின் படுப்பிப்போக்குத் தன்மை வெளிப்பட்டது. அமைச்சர்கள் பலர் எதிர்ப்புக் காட்டினர், இறுதியில் பீப்பி, 1959 மேயில் பதவி பறிக்கப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து இடதுசாரிகள், நாட்டில் பெரும் வேலைநிறுத்தங்களை நடத்தி -

கைத்தொழில், துறைமுக, பொருண்மியத் துறைகளை நிலைநிறுத்தச் செய்த கதை நீண்ட கதை. புத்தரகித் தேரரை முன்னிறுத்தி 'எக்சத் பிக்கு பெரமுன்'வை உருவாக்கி, இப்பிக்குகள் முன்னணியின் பத்து அம்சக் கோரிக்கையை ஏற்று பதவிக்கு வந்த பண்டா, செல்வநாயக்கதோடு சேர்த்தோடங்கவே, பேரினவாதிகள் வெருண்டனர். 1958 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 9 ஆம் திகதி, பண்டாவின் சுகாதார அமைச்சர் திருமதி விமலா விஜயவர்த்தனா தலைமையில் புத்தரகித் தேரரின் பிக்குகள் அணி, பண்டாவின் வீட்டு வாசலில்மறியல் செய்யவே, செல்வராவோடு தான் செய்த உடன்பாட்டைக் கிழித்து, பிக்குகள் முன்னிலையில் பண்டா விசினார். இதற்கிடையில் தமிழருக்குத் 'தகுந்த பாடம்' படிப்பிக்க 1956, 1958 இன அழிப்புக் கலகங்களை நடத்தி முடித்தார். இவ்வாறாக பண்டா ஏறக்குமாராக நடைந்து, எவருக்காயினும் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை காற்றில் பறக்கவிட்டு, 'பண்டா குடும்ப அரசியல் முன்மாதிரி' ஒன்றை முதிசமாக விட்டுச் சென்றார்.

வே. பாலமுதையார்

எனவே அம்மையார் சிறிமாவோவும் 1970 களில், எல்.எஸ்.எல்.பி. கட்சியின் என்.எம்.பெரேராளுக்கு நிதி அமைச்சர் பதவி வழங்கி, அத்தோடு கொல்லி, லெல்லி போன்றோருக்கு மட்டுமல்ல சி.பி.இன் பிறர் கொண்டுக்கும் கூட்டணியை அமைச்சு வழங்கி, தொடக்கத்தில் ஆதரித்தார். ஆனால், அம்மையாரின் சாயமும் விசைவையே வெளுத்தது. அதன் பயன் வெகு விபரீதம் ஆகியது. ஒடுக்கப்பட்ட - வறுமையில் வாழ்ந்த - கரவா, துறாவ, வரும்பு, பக்கம் இளைஞர்கள் தமது வாழ்நிலையில் எந்த மாற்றமும் கொண்டு வரப்படாத நிலையில், 1971 ஏப்ரல் கிளர்ச்சியை மேற்கொள்ள, 15 - 20 ஆயிரம் சிங்கள இளைஞர்களைக் கொன்று குனித்து, ரத்வலத் குடும்ப மேலாண்மையை அடையும் யார் நிலைநாட்டினார். அடுத்த, தமிழர் பக்கம் கவனத்தைத் திருப்பிய அம்மையார் செய்த கொடுமைகள் எண்ணிலடங்கா. 1972 புதிய யாப்பிலிருந்து, தமிழர் மத்தியிலே துரோகிகளை உருவாக்கியதிலிருந்து, தரப்படுத்தலிலிருந்து, தமிழராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைகளிலிருந்து, தந்தை செல்வாவையே தமிழியுக் கொள்கையை முன்வைக்கச் செய்து, சுற்றில் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முகிழ்க்கச் செய்தார். இந்நிலையில், 7 வருட ஆட்சியில் நாடே திறந்த சிறைச் சாலையாக, பஞ்சம் பட்டினி நிலை, இடதுசாரிகளின் பழியைப் போட்டு என்.எம்.பெரேராவை பவிக்கடாவாக்கி, 1975 செப்டம்பரில் அவரையும் அவரது கட்சியையும் தூக்கி வெளியில் போட்டார் அம்மையார். இறுதியில் வேறு வழியில்லாமல் - வேண்டா வெறுப்பாக - பிடியும் 1977 தொடக்கத்தில் வெளியேறியது. எனவே இப்போது சந்திரிகா அம்மையார், பண்டா குடும்ப விதைகள் யாவற்றையும் சித்து விளையாட்டாக்கி பதவிக்கு வந்தபின், கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்டு, தமிழர் வாழ்வைப் பறிக்கெடுத்து இறுதியில் சிங்களவரையே காற்றில் தள்ளிவிட்ட நிலையில், எல்.எஸ்.எல்.பி.யும், டி.யு.என்.எல்.பி.

கட்சியும் முரண்படும் நிலையில், நாம் கூற என்ன உள்ளது? - வரலாறு திருப்பத் திருப்ப ஒரேவிதமாகவே நிகழ்கிறது என்பதைத் தவிர.

இப்போது இறுதியாக தண்டனைக் காலகட்டம் 1959 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 29 ஆம் திகதி காலையில், அலரி மாளிகைக்குள் பிரவேசித்த சோமராம தேர், முன் விநாந்தையில் தன்னைக் கண்டு வணங்கிய பண்டா மீது, தனது அங்கிக்குள் இருந்த கைத்துப்பாக்கியை எடுத்து தேரே சுட்டார்! மருத்துவமனைக்குப் போகமுன்னரே பண்டாவின் உயிர் போய்விட்டது. பின் நடைபெற்ற நீதிமன்ற விசாரணையிலே பல திருக்கிடும் உண்மைகள் வெளியாகின. களனி ரஜு மகா விசார அதிபத்யான புத்தரகித் தேர் மறைமுகமாக வணிக - கைத் தொழில்முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதும், துறைமுகம் தொடர்பான ஒப்பந்த மொனறைத் தான் விரும்பியவர்க்கு பண்டா கொடுக்க மறுத்ததால் அவரைப் படுவாங்கத் திட்டம் தீட்டியதும், அதற்கு விமலா விஜய வர்த்தனா துணைபோனதும், கொலை ஒரு உள்வீட்டு வேலை என்பதை விளக்கின. அடுத்த, சிறிமாவாக்கான தண்டனை. 1977 தேர்தலில், குள்ள நரி 'டிக்கி யக்கி' ஜே.ஆர். தர்மிஷ்டராக வேடம் போட்டு 139 இடங்களைப் பெற, அம்மையார் எட்டு இடங்களையே பெற்றார். அன்றுதொட்டு இன்று வரை, அரசியல் பாலவைத்தித் திக்குத் திசை தெரியாமல் அம்மையார் அலைவதும், மக்களிடையே யும் இரப்பர் முத்திரையாக பயன்படுத்துவதும் தெரிந்த கதை.

இப்போது பண்டாவின் குடும்பத் தொழிலில் கொடிக்கட்டிப் பறக்கும் சந்திரிகா அம்மையாருக்கு வரலாறு வழங்கப்போகும் தண்டனை எவ்விதம் இருக்குமென்பது எமக்குத் தெரியாவிட்டாலும், உச்சத் தண்டனையாக அது அமையும் என்பதற்கான அறிதிரிகள், இப்போது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. 2000 ஆண்டுக்குள் அம்மையார் என்ன செய்யவேண்டுமென உலக வங்கி சட்டம் போட்டு விட்டது. இலங்கை வங்கி - மக்கள் வங்கி உள்ளிட்ட வங்கித்துறை, மின்வலு, தொலைத் தொடர்புத் துறை ஆகியவை தனியார்மயமாக்கப்படுதல் வேண்டும்; கோதுமை மாவிற்சான மாணிபம் நிறுத்தப்பட வேண்டும்; உயர் கல்வி, சுகாதாரத் துறையில் செலவீடும் பணத்தை அறவிட வேண்டும்; பாடசாலைச் சீருடைகள் வழங்குவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்... இப்படியாக, அது வேண்டும், இது வேண்டும் என பல்லவி பாடும் உலக வங்கி இறுதியாய், "சிறிலங்காவில் முதலீடே தனியார் நடப்பிக்கைகொள்வதாயின் அமைதியை அவசியம்" என, முத்தாய்ப்பு வைக்கிறது.

("In a nutshell peace is essential to sustain private confidence in Sri Lanka's investment prospects.")

எனவே, இவ்வாறாக பாரிய சாதனைகள், தனித்தன்மைகள் கொண்ட "புகழ் மிக்க குடும்பமாக!" பண்டா குடும்பம் அமைகின்றதென்பதில் என்ன ஐயம்?!

புலிகளின் தாக்கம் தமிழீழத் தாயகம்